

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/02 Screening van gezinnen aan de grens

Kenmerk (digijust) 2189035
Hoofdtak Asiel / HC
InformIND Thema Asiel / Regulier / Grenscontrole
Relatie met -
Geldig vanaf 01-02-2017
Geldig tot en met 01-02-2022

1. Aanleiding

Dit informatiebericht betreft een update van een informatiebericht van 1 januari 2015 (PUC_IND_771592_0), dat werd opgesteld naar aanleiding van de invoering van screening van gezinnen aan de grens en de Gesloten Gezinsvoorziening in Zeist.

Het informatiebericht is aangepast aan de tekst in de Vreemdelingencirculaire en de werkwijze op de verschillende luchthavens is iets uitgebreider toegelicht. Daarbij is een onderscheid gemaakt tussen gezinnen die een asielwens kenbaar maken en gezinnen die geen asielwens kenbaar maken.

2. Inhoud/Toelichting

Aankomst van gezinnen op Schiphol (asiel)

Als een gezin met minderjarige kinderen aankomt op de luchthaven Schiphol en vervolgens een asielwens uit, zal een screening plaatsvinden door de KMar afdeling Asiel en Artikel 4. Hierbij zal de KMar telefonisch contact opnemen met het LMA-team (of IND-piket bij spoed tussen 18.00 en 08.00). Als er op grond van deze eerste beoordeling geen twijfels zijn, dan wordt toegang verleend. Er vindt een registratie plaats door de KMar (inclusief dacty) en vervolgens wordt het gezin doorverwezen naar de aanmeldunit van de AVIM in Ter Apel.

Indicaties van risico

Als er echter op grond van deze eerste beoordeling twijfels zijn (indicaties van risico's voor het welzijn van het minderjarige kind of indien nader onderzoek nodig is naar de volwassen vreemdeling of zijn relatie tot het minderjarige kind) dan wordt ervoor gekozen om het gezin één nacht te plaatsen op de Gesloten Gezinsvoorziening in Zeist. In deze gevallen wordt de beslissing omtrent toegang uitgesteld (model M18A) en wordt de vrijheidsontnemende maatregel van artikel 6, derde lid, Vw opgelegd door de KMar. De uitkomst van de screening zal vervolgens uitmaken wat het vervolgtraject is: verlening van toegang aan het gehele gezin dan wel toegangsverlening aan het kind en continuering van de vrijheidsontnemende maatregel van de volwassene op Schiphol.

Vaststelling risico

Als door de KMar tijdens de screening wordt vastgesteld dat er risico's zijn voor het welzijn van het minderjarige kind en/of de relatie tussen de volwassene en het kind wordt niet aangenomen, dan wordt toegang verleend aan het kind en wordt het kind via Nidos uitgeplaatst. Voor de volwassene geldt dat de beslissing omtrent toegang van de volwassene wordt uitgesteld (model M18A) en er een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw wordt opgelegd.

Aankomst buiten de kantooruren van de screening

Indien gezinnen die een asielwens hebben zich buiten de kantooruren van de KMar afdeling CIA (openingstijden doordeweeks 06:15 – 22:00, weekenden 06:30 – 22:00) melden op Schiphol, dan zullen zij via een aanwijzing op grond van 4.6 van het Vreemdelingenbesluit worden "geplaatst" in de lounge. Er wordt informatie verstrekt over hoe laat en waar zij zich de volgende ochtend moeten melden.

Aankomst van gezinnen op Schiphol (geen asiel)

Als een gezin met minderjarige kinderen geen asiel aanvraagt en niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden van de Schengengrenscore, kan de toegang worden geweigerd door de KMar (model M17). Het gezin kan vervolgens in de lounge worden geplaatst in afwachting van het vertrek naar het land van herkomst. Er wordt dan een vrijheidsbeperkende maatregel op grond van artikel 6, eerste lid, Vw opgelegd. Als het niet mogelijk blijkt het gezin onmiddellijk aansluitend aan de weigering terug te vervoeren en het naar verwachting langer dan 24 uur zal duren voordat terugvervoer mogelijk is, zal het gezin geplaatst worden op de Gesloten Gezinsvoorziening in Zeist. Er wordt dan een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw.

Aankomst van gezinnen in Eindhoven en Rotterdam (asiel)

Als een gezin met minderjarige kinderen aankomt op de luchthaven Eindhoven of Rotterdam en vervolgens een asielwens uit, zal een pre-screening plaatsvinden door de KMar. Hierbij zal de KMar telefonisch contact opnemen met het LMA-team (of IND-piket bij spoed tussen 18.00 en 08.00). Als er op grond van deze eerste beoordeling geen twijfels zijn, dan wordt toegang verleend. Het gezin wordt geregistreerd door de KMar in Eindhoven of Rotterdam (inclusief dacty) en wordt vervolgens doorverwezen naar de aanmeldunit van de AVIM in Ter Apel.

Indicatie van risico

Als er op grond van deze eerste beoordeling twijfels zijn (indicaties van risico's voor het welzijn van het minderjarige kind of indien nader onderzoek nodig is naar de volwassen vreemdeling of zijn relatie tot het minderjarige kind) dan wordt het gezin één nacht geplaatst op de Gesloten Gezinsvoorziening in Zeist. In deze gevallen wordt de beslissing omtrent toegang uitgesteld (model M18A) en wordt de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw opgelegd door de KMar. De uitkomst van de screening op Schiphol zal vervolgens uitmaken wat het vervolgtraject is (zie hierboven).

Vaststelling risico

Als door de KMar tijdens de screening wordt vastgesteld dat er risico's zijn voor het welzijn van het minderjarige kind en/of de relatie tussen de volwassene en het kind wordt niet aangenomen, dan wordt toegang verleend aan het kind en wordt het kind via Nidos uitgeplaatst. Voor de volwassene geldt dat de beslissing omtrent toegang wordt uitgesteld (model M18A) en er een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw wordt opgelegd.

Tijdstip van aankomst in Eindhoven of Rotterdam

Op de luchthavens in Eindhoven en Rotterdam is de KMar altijd aanwezig bij inkomende vluchten. Er zal dus direct na aankomst een screening plaatsvinden waarbij wordt beoordeeld of het gezin al dan niet gezamenlijk kan worden uitgeplaatst.

Aankomst van gezinnen in Eindhoven en Rotterdam (geen asiel)

Als een gezin met minderjarige kinderen niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden van de Schengengrenscore, kan de toegang worden geweigerd door de KMar (model M17). Op de luchthavens Eindhoven en Rotterdam is echter (nog) geen lounge of vergelijkbare voorziening aanwezig; bovendien is de vluchtfrequentie laag waardoor een gezin soms meerdere dagen moet wachten op de eerst volgende uitgaande vlucht. Daarom wordt een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw. Het gezin wordt geplaatst in de Gesloten Gezinsvoorziening in Zeist in afwachting van de effectuering van de claim op de luchtvaartmaatschappij.

Aankomst van gezinnen die niet meer kunnen afreizen naar Ter Apel gezien het tijdstip

Als er na de screening geen mogelijkheid meer is om met het OV af te reizen naar Ter Apel, zal taxivervoer geregeld moeten worden. Er kan hierbij een beroep gedaan worden op het KOCV (Ketenbreed Operationeel Coördinatiecentrum Vreemdelingen).

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 010.2.e

Nummer & Titel IB 2018/3 Toepassing middelenvereiste in relatie tot het EU-recht

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B10/2
Relatie met *Uitspraak nr 201606344/1/V3 / IB 2017/85*
Geldig vanaf 22-01-2018
Geldig tot en met 22-04-2022

1. Aanleiding

Op 12 oktober 2017 heeft de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan (kenmerk: 201606344/1/V3, vindplaats: ECLI:NL:RVS:2017/2771) over de toepassing van het middelenvereiste nadat de relatie van een uit een derde land afkomstige vreemdeling met een burger van de Unie (tevens referent) is verbroken.

2. Inhoud/Toelichting

Uit bovengenoemde uitspraak komt naar voren dat in geval de vreemdeling gedurende de relatie geen inkomen had, betrokkene enige tijd moet worden gegeven om dat inkomen te verwerven en te voldoen aan het vereiste dat betrokkene voor zichzelf over voldoende middelen van bestaan beschikt. Tevens worden in de uitspraak handvatten geboden voor de toepassing van het middelenvereiste binnen het EU-recht.

3. Hoe te handelen

Bovengenoemde uitspraak van de Afdeling ziet toe op de toepassing van artikel 8.15, vijfde lid, Vb.

Indien een uit een derde land afkomstige vreemdeling zich bij het IND-loket meldt voor toetsing aan het EU-verblijfsrecht en hij daarbij te kennen geeft (of anderszins blijkt) dat hij een relatie met een burger van de Unie had maar dat deze relatie is verbroken, dient als volgt te worden gehandeld.

Gunnen van een redelijke termijn

Indien de relatie met de burger van de Unie tenminste 3 jaar heeft geduurd en hij gedurende deze relatie zelf geen inkomen had, wordt aan hem vanaf het moment van verbreking van de relatie een redelijke termijn gegund om werk te vinden en alsnog een inkomen te verwerven.

Als redelijke termijn voor het vinden van werk wordt een periode van zes maanden gehanteerd. Hierbij wordt aangesloten bij de in artikel 7, lid 3, onder c, van Richtlijn 2004/38 genoemde zoekperiode.

Deze redelijke termijn is eveneens van toepassing bij overlijden van de burger van de Unie.

Betrokkene behoudt gedurende bovengenoemde zoekperiode op persoonlijke basis aanspraak op EU-verblijfsrecht op grond van Richtlijn 2004/38.

Betrokken dient aan te kunnen tonen wanneer zijn relatie met de burger van de Unie is verbroken. Tevens dient betrokkene aan te kunnen tonen dat de relatie tussen hem en de burger van de Unie tenminste drie jaar heeft geduurd. Dit kan onder andere worden onderbouwd door inschrijfggevens in de Basisregistratie Persoonsgegevens (BRP).

Bepalen duurzaamheid van de middelen van bestaan

Voorts blijkt uit bovengenoemde uitspraak dat de Afdeling een connectie legt tussen het in artikel 8, vierde lid, Richtlijn 2004/38 opgenomen middelenvereiste en artikel 3.75, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit dat ziet op de duurzaamheid van de middelen van bestaan.

De Afdeling overweegt allereerst dat artikel 8.12, derde lid, van het Vb dwingt tot een toets als hierboven omschreven, te weten dat bij de beoordeling van de toereikendheid van de middelen (conform artikel 8, vierde lid, Richtlijn 2004/38) altijd rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden en persoonlijke situatie van de vreemdeling. Dit blijkt ook uit de in de uitspraak gelegde nadruk op de in artikel 3.74 Vb gehanteerde woorden "*in ieder geval*".

Daarnaast overweegt de Afdeling dat bij die beoordeling van de toereikendheid van de middelen de persoonlijke omstandigheden betrokken zullen moeten worden, waarbij voor wat betreft de duurzaamheid van de middelen (in de onderhavige zaak waren de middelen voor 11 maanden beschikbaar) niet enkel de termijn van artikel 3.75 lid 1 Vb kan worden verlangd, nu ook in dat artikel de woorden "*in ieder geval*" worden gebruikt.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat – nadat een breuk in de relatie met de burger van de Unie of het overlijden van de burger van de Unie (tijdelijk) tot het niet beschikken over toereikende middelen heeft geleid – de beoordeling van de middelen een kenbare weging verlangt. Een kenbare weging die recht doet aan die persoonlijke omstandigheden en die dus niet enkel kijkt naar de hoogte en de duur van de in de artikelen 3.74 Vb en 3.75 Vb genoemde termijnen/bedragen.

Altijd dient een overweging te worden gewijd aan de persoonlijke omstandigheden in relatie tot het niet voldoen.

4. Afstemming

De inhoud van dit bericht is afgestemd met JZST en DMB.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/11 Referentstelling bij voorkinderen

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Regulier

InformIND Thema B7/3.2 Vc
Geldig vanaf 26-02-2018
Geldig tot en met 25-02-2022

1. Aanleiding

Dit informatie bericht is een update van het informatiebericht Referentstelling bij voorkinderen van 4 september 2013.

2. Verwachting

Dit informatiebericht zal niet in de Vreemdelingencirculaire of in een werkinstructie worden opgenomen.

3. Inhoud/Toelichting

Bij aanvragen om een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging ten behoeve van een zogenoemd 'voorkind' van een om overkomst vragende echtgenoot/partner van een in Nederland verblijvende hoofdpersoon, is niet de in Nederland verblijvende hoofdpersoon de referent van dit 'voorkind', maar de om overkomst vragende ouder.

Het kind beoogt immers verblijf bij zijn/haar ouder en de ouder heeft ook de rechten en plichten ten aanzien van het kind. Het is dus de ouder die ten behoeve van het kind de referentverklaring moet ondertekenen. Zowel in het aanvraagformulier als in de referentverklaring wordt hier thans nadrukkelijk op gewezen.

Als de in Nederland verblijvende hoofdpersoon desondanks bij het indienen van de mvv-aanvraag voor zijn echtgeno(o)te/partner en het 'voorkind' ook de referentverklaring voor het 'voorkind' heeft ondertekend, heeft dat echter tot gevolg dat de in Nederland verblijvende hoofdpersoon als referent staat opgevoerd in INDiGO en dat- bij een inwilliging-op het verblijfsdocument van het kind de in Nederland verblijvende hoofdpersoon als het gezinslid van het kind wordt vermeld, en niet de ouder van het kind.

In dat geval zal daarom herstel verzuim moeten worden geboden om een door de ouder ondertekende referentverklaring te verkrijgen.

Wanneer de referentverklaring door de ouder is overgelegd en de aanvraag van het kind kan worden ingewilligd, moet in INDiGO de ouder als referent worden geregistreerd zodat de naam van de ouder op het verblijfsdocument van het kind komt te staan.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is intern afgestemd.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/21 Inburgering: 'na onderwijs te hebben gevolgd in de Nederlandse taal'

Hoofdtak Asiel / Regulier / Naturalisatie
InformIND Thema B1/4.7; B9/18; B12/3; C5/2
Relatie met art. 2.3 Besluit inburgering; B1/4.7; B1/8.3.4; B9/8; B9/18; B12/3; C5/2; Handleiding RWN artikel 8-1-d, paragraaf 2.2.
Geldig vanaf 25-04-2018
Geldig tot en met 25-10-2021 óf tot een nieuw Informatiebericht met nieuwe afspraken.

1. Aanleiding

Eén van de vrijstellingsgronden voor het behalen van het inburgeringsexamen is wanneer iemand in het bezit is van: *'een op wettelijke basis uitgereikt diploma of getuigschrift van afronding van een opleiding van wetenschappelijk onderwijs, hoger beroepsonderwijs, algemeen voortgezet onderwijs, of middelbaar beroepsonderwijs vanaf niveau 2, na onderwijs te hebben gevolgd in de Nederlandse taal'*. Deze grond is opgenomen in het Besluit inburgering, de Handleiding RWN en de Vreemdelingencirculaire 2000¹.

Het is gebleken dat DUO en de IND verschillend om zijn gegaan met de toepassing van de zinsnede *'na onderwijs te hebben gevolgd in de Nederlandse taal'*. Het verschil in toepassen gaat over de situatie dat een klant een diploma heeft van een opleiding die *niet* in het Nederlands (maar meestal in de Engelse taal) is gevolgd.

DUO hanteert een ruime interpretatie. Dat wil zeggen dat vreemdelingen die een opleiding in (bijv.) de Engelse taal volgen en (slechts) één vak Nederlands met een voldoende afsluiten, door DUO worden vrijgesteld van het behalen van het inburgeringsexamen.

Gebleken is dat de IND bij aanvragen voor een sterker verblijfsrecht deze vrijstellingsgrond niet eenvormig toetste. In geval van naturalisatie wordt een strikte interpretatie gehanteerd. Dat wil zeggen dat de opleiding in de Nederlandse taal moet zijn gevolgd. Bij de toetsing om een sterker verblijfsrecht werd soms de strikte interpretatie gehanteerd, maar soms werd ook de ruime interpretatie van DUO gevolgd.

De IND heeft aan DMB gevraagd welke interpretatie gehanteerd dient te worden. **DMB geeft aan dat de IND voorlopig de strikte interpretatie dient te hanteren.**

2. Verwachting

DMB is in gesprek met SZW om tot een uniforme interpretatie door DUO en IND te komen. Zodra hierover afspraken zijn gemaakt volgt een nieuw informatiebericht.

3. Inhoud/toelichting

¹ Artikel 2.3, eerste lid, sub b, Besluit Inburgering, Artikel 8-1-d, paragraaf 2.2 van de Handleiding en B1/8.3.4 en B9/18.1 van de Vreemdelingencirculaire.

- De achterliggende reden voor de bestaande vrijstellingsgronden is dat de klant een vrijstelling kan krijgen als hij aannemelijk kan maken dat hij over voldoende kennis van de Nederlandse taal (en cultuur) beschikt.
- In zo'n geval hoeft de klant niet ook nog het inburgeringsdiploma te behalen.
- Indien er sprake is van een anderstalige studie en de klant een voldoende voor het vak Nederlands heeft, is het niet duidelijk of de klant Nederlands beheerst op het vereiste niveau van het inburgeringsdiploma A2. Het is de vraag of één vak Nederlands een klant in alle gevallen in staat stelt om op het niveau A2 te kunnen spreken, luisteren, lezen en schrijven.
- Daarom geldt de eis dat de klant zijn opleiding in het Nederlands heeft gevolgd.
- Als de klant zijn opleiding in het Nederlands heeft gevolgd, kan worden aangenomen dat hij minimaal A2 niveau beheerst en dat hij als student van een Nederlandse opleiding ook voldoende heeft geleerd over de Nederlandse cultuur.

4. Hoe te handelen?

- Een klant kan *niet* vrijgesteld worden van het inburgeringsvereiste / de naturalisatietoets als:
  1. de klant als bewijsmiddel een Nederlands diploma van een universiteit, HBO, MBO (vanaf niveau 2), VWO, HAVO, MAVO of VMBO overlegt, én
  2. het onderwijs *niet* in de Nederlandse taal is gevolgd (ongeacht of een voldoende voor het vak Nederlands is behaald).
- Uiteraard kan de klant wel worden vrijgesteld als de klant over een ander vrijstellend bewijsmiddel of over het inburgeringsdiploma beschikt.
- Een klant kan *wel* vrijgesteld worden van het inburgeringsvereiste / de naturalisatietoets als:
  1. de klant als bewijsmiddel een Nederlands diploma van een universiteit, HBO, MBO (vanaf niveau 2), VWO, HAVO, MAVO of VMBO overlegt, én
  2. waarbij het onderwijs *wel* in de Nederlandse taal is gevolgd.
- Deze (strikte) uitleg van de regelgeving betekent overigens niet dat de opleiding alleen maar in het Nederlands moet zijn geweest. Bij een universitaire talenstudie, bijvoorbeeld een studie Frans, zal duidelijk zijn dat er naast vakken in het Nederlands óók vakken in het Frans zullen zijn gevolgd. Desalniettemin geeft een Nederlands universitair diploma na een studie Frans vrijstelling van het inburgeringsvereiste / de naturalisatietoets.

5. Wanneer is een voldoende voor het vak Nederlands wél relevant?

Het behalen van een voldoende voor het vak Nederlands is overigens in sommige gevallen wél relevant voor vrijstelling van het inburgeringsvereiste². Bij de volgende documenten is een voldoende voor het vak Nederlands wél relevant:

- Een met de in de aanleiding genoemde vrijstelling vergelijkbaar diploma of ander document, behaald in het Nederlandstalig onderwijs in België of Suriname;
- een diploma, certificaat of ander document, behaald in het Nederlandstalig onderwijs in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, of in Aruba, Curaçao of Sint Maarten, ten bewijze van afronding van een bij regeling van Onze Minister aangewezen opleiding;
- het diploma van het Europees baccalaureaat van de Europese school, bedoeld in het Statuut van de Europese school (Trb 1957, 246), voor zover dat baccalaureaat het vak Nederlands als eerste of tweede taal omvat;
- het getuigschrift International Baccalaureate Middle Years certificate, International General Certificate of Secondary Education of Internationaal Baccalaureaat, als een cursus Engels-Nederlandstalig onderwijs of een cursus Internationaal baccalaureaat met daarin het vak Nederlands is gevolgd.

² Artikel 2.3, eerste lid, sub c tot en met g, Besluit Inburgering, artikel 3, eerste lid, sub b, Besluit Naturalisatietoets en B1/8.3.4 en B9/18.1, Vreemdelingencirculaire 2000.

6. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ, RVN, DV en DMB.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/25 voorleggen aan SUA bij 8 EVRM en polygamie
Hoofdtak	Regulier/Asiel
InformIND Thema	
Relatie met	werkinstructie 2018/6 'richtlijnen voor toepassing 8 EVRM'
Geldig vanaf	24-05-2018
Geldig tot en met	24-11-2021

1. Aanleiding

Bij brief van 21 maart 2018 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid de schriftelijke vragen beantwoord die zijn gesteld door het lid Azmani (VVD) over het bericht "Asielzoeker mag tweede vrouw uit Syrië halen in belang van kinderen". In deze brief geeft de Staatssecretaris aan dat een polygaam huwelijk in strijd is met de openbare orde. Het beleid voorziet om die reden niet in de mogelijkheden voor gezinshereniging in polygame situaties.

Mede naar aanleiding van de beantwoording van de kamervragen is werkinstructie 2015/4 ('richtlijnen voor de toepassing van artikel 8 EVRM') aangepast. In de aangepaste werkinstructie – met nummer 2018/6 – is een passage opgenomen over de wijze waarop een polygame situatie moet worden gewogen in het kader van de toetsing aan artikel 8 EVRM.

2. Hoe te handelen

In de aangepaste werkinstructie 2018/6 staat dat de Nederlandse staat in het kader van de belangenafweging van artikel 8 EVRM een zwaarwegend belang heeft om het faciliteren van polygame situaties in Nederland tegen te gaan. Als zich een zaak voordoet waarin ondanks de polygame situatie toch het voornemen bestaat om te berusten in het verblijf moet van tevoren contact worden opgenomen met SUA. Zonder contact te hebben gehad met SUA mag niet worden berust in het verblijf.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA	10.2.e
Auteur(s)		
Telefoonnummers	06-	
Nummer & Titel	IB 2018/31 Geactualiseerde werkwijze afdoening Rohingya zaken uit Myanmar	
Hoofdtak	Asiel	
InformIND Thema	Landenpagina's Azië – overig	
Geldig vanaf	12-6-2018	
Geldig tot en met	12-12-2019	

1. Eerder informatiebericht

Op 8 november 2012 is een informatiebericht verschenen over de afdoening van asielzaken van Rohingya's uit Myanmar. http://ind.pucoverheid.nl/zoeken/pdf/PUC_IND_11759_1/1/1139363836/

Dit eerdere informatiebericht komt hiermee te vervallen.

2. Aanleiding

In 2016 en 2017 hebben zich vele ernstige mensenrechtenschendingen, waaronder standrechtelijke executies, folteringen, mishandelingen, willekeurige arrestaties en verkrachtingen, voorgedaan in Myanmar, m.n. in Rakhine/Arakan state, waarvan personen behorend tot de Rohingya minderheid het slachtoffer zijn geworden. Voorts werden honderden dorpen, waar Rohingya's woonden, geplunderd, platgebrand en volledig verwoest. Deze schendingen volgden op uiteenlopende confrontaties en aanvallen tussen militante Rohingya activisten en de Myanmarse veiligheidstroepen. Ten gevolge van deze gebeurtenissen hebben honderdduizenden personen van Rohingya afkomst Myanmar ontvlucht richting Bangladesh. Deze gebeurtenissen zijn uitgebreid in de publiciteit geweest. In het rapport van het Home Office van november 2017 (zie hieronder) wordt een beschrijving van deze gebeurtenissen gegeven en worden vele bronnen genoemd. Zie o.a. een rapport van de International Crisis Group, "Myanmar's Rohingya Crisis Enters a Dangerous New Phase", Asia Report N°292 van 7 December 2017. Zie tevens het US State department rapport, Burma 2017 Human rights report, waarin wordt geconcludeerd dat in 2017 sprake was van 'ethnic cleansing' van de Rohingya minderheid in Rakhine/Arakan State en dat ook sprake was van mensenrechtenschendingen door de autoriteiten ten opzichte van burgers in andere regio's waarin etnische minderheden verblijven en conflict zones, met name Kachin State en Shan State. <https://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/#wrapper>
<http://www.crisisgroup.org/asia/south-east-asia/myanmar/292-myanmars-rohingya-crisis-enters-dangerous-new-phase>
<http://www.refworld.org/topic,50ffbce5307,50ffbce567f,5a12e85f4,0,UKHO,...html>

De afgelopen maanden hebben zich incidenteel zaken voorgedaan waarin een asielaanvraag in Nederland werd ingediend, waarbij een beroep werd gedaan op deze gebeurtenissen.

3. Inhoud/Toelichting

Er is geen algemeen ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de actuele ontwikkelingen in Myanmar ten aanzien van Rohingya's voorhanden.

Hieronder volgt een instructie met betrekking tot de behandeling van Rohingya asielaanvragen.

1. Taalanalyse

In het verleden heeft de IND te maken gehad met Bangladeshi's die zich voordeden als Rohingya's uit Myanmar. Uit de in deze zaken verrichte taalanalyses bleek dat toendertijd vrijwel alle gestelde Rohingya's in werkelijkheid uit Bangladesh kwamen. In verband hiermee

10.2.d en 10.2.g

10.2.d en 10.2.g

2. Beleid t.a.v. Rohingya's uit Myanmar

Discriminatie van Rohingya's van overheidswege en door derden is wijd verbreid in Myanmar. De rechten van Rohingya's om te studeren, te werken, zich vrij te bewegen, te trouwen, hun religie uit te oefenen en toegang tot de gezondheidszorg zijn ernstig beperkt, aangezien zij geen recht hebben op het Myanmarese staatsburgerschap. Er is daarnaast sprake van geloofwaardige en consistente berichtgeving over ernstige mensenrechtenschendingen (willekeurige moorden, foltering, verkrachting en het platbranden van huizen) door veiligheidsdiensten en andere overheidsactoren in Myanmar.

Aan Rohingya's afkomstig uit Rakhine/Arakan state wordt, indien sprake is van een geloofwaardig asielrelaas en mits geen sprake is van contra-indicaties, een asielvergunning op de a-grond (vluchtelingschap) verleend.

Aan Rohingya's afkomstig uit andere delen van Myanmar, met name Kachin State en Shan State, kan, afhankelijk van de aard van het individuele asielrelaas en mits geen sprake is van contra-indicaties, tevens een asielvergunning op de a-grond (vluchtelingschap) worden verleend.

4. **Afstemming**

Dit bericht is afgestemd met DMB, JZ, A&B en DV/TOELT.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/33 (Verzoeken ex artikel 17 RWN)

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Nederlanderschap / Regulier
InformIND Thema Regulier Momi / Vc B8 Humanitair Tijdelijk / Vc B8/8
Relatie met Vc B8/8 / Verbljfsvergunning in afwachting van ex art 17 RWN
Geldig vanaf 14 juni 2018
Geldig tot en met 14 december 2021

1. Aanleiding

Actualisering van het AUA informatiebericht "Verzoeken ex artikel 17 RWN" van 1 juni 2013. In onderstaande toelichting is het te benaderen team van JZ aangepast.

2. Inhoud/Toelichting

Verzoeken ex artikel 17 RWN en het oordeel of het verzoek niet klaarblijkelijk van elke grond is ontbloom

Op grond van artikel 3.49 Vreemdelingenbesluit, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden verleend onder een beperking verband houdend met het afwachten van een beslissing op een verzoek als bedoeld in artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap aan de in Nederland verblijvende vreemdeling, die bij de rechtbank Den Haag een verzoek heeft ingediend tot vaststelling van zijn Nederlanderschap. Dat verzoek moet naar het oordeel van Onze Minister niet klaarblijkelijk van elke grond zijn ontbloom.

Ook bij een eventuele verlenging van de verblijfsvergunning moet eerst de vraag beantwoord worden of het verzoek naar het oordeel van Onze Minister niet klaarblijkelijk van elke grond is ontbloom.

Het is dus niet zo dat bij een verlenging van de verblijfsvergunning het eerdere oordeel dat het verzoek niet klaarblijkelijk van elke grond ontbloom is geweest, automatisch blijft gelden.

Het team Nationaliteitsvraagstukken van JZ (500 JZ Specialistisch Team 1 RVN) is de afdeling die beoordeelt of het verzoekschrift klaarblijkelijk van elke grond is ontbloom.

3. Hoe te handelen

Deze zaken moeten dus te allen tijde te worden voorgelegd aan team Nationaliteitsvraagstukken van JZ. Daartoe kan contact worden opgenomen via de mailbox 10.2.g@ind.minvenj.nl (%Nationaliteitsvraagstukken 192, IND/NAT/UNIT192)

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ en RVN.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/40 (Afdelingsuitspraken statushouders Italië, Griekenland en Bulgarije)
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Asiel themapagina's / Vw 30a Niet ontvankelijk / Vw 30a.1a Internationale bescherming EU
Relatie met	
Geldig vanaf	01-06-2018
Geldig tot en met	01-12-2021

1. Aanleiding

Op 30 mei 2018 heeft de Afdeling vier uitspraken gedaan die zien op de positie van statushouders in Italië, Griekenland en Bulgarije: ECLI:NL:RVS:2018:1795 (Griekenland), ECLI:NL:RVS:2018:1794 (Italië), ECLI:NL:RVS:2018:1793 (Bulgarije) en ECLI:NL:RVS:2018:1792 (Bulgarije).

2. Toelichting

In de genoemde uitspraken gaat het om vreemdelingen die eerder asiel hebben gekregen in Italië, Griekenland en Bulgarije maar daarna zijn doorgereisd naar Nederland en hier opnieuw een asielaanvraag hebben ingediend. Gesteld werd dat de situatie voor statushouders in de betreffende lidstaten zo slecht is, dat zij niet kunnen terugkeren.

De Afdeling betreft in de uitspraken de eigen ervaringen van de vreemdelingen en recente rapporten en informatie over de situatie van statushouders in de genoemde lidstaten. Hoewel het in de praktijk moeilijk kan zijn om toegang te krijgen tot voorzieningen en om te integreren, oordeelt de Afdeling dat de situatie in Italië, Griekenland en Bulgarije niet zo slecht is dat vreemdelingen door hun terugkeer het risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling.

3. Hoe te handelen

Asielaanvragen van statushouders in Italië, Griekenland en Bulgarije kunnen, net zoals tot nu toe het geval was, in beginsel in spoor 2 niet-ontvankelijk worden verklaard op grond van artikel 30a, eerste lid, onder a, Vw (dat ziet op vreemdelingen die in een andere lidstaat internationale bescherming genieten). Aandachtspunt is dat steeds informatie uit openbare bronnen en het individuele relaas moet worden betrokken. Daarbij is het aan te bevelen om in het algemeen te schetsen hoe de betreffende lidstaat uitvoering geeft aan de eisen die de Kwalificatierichtlijn stelt. Vooral rapporten van AIDA kunnen daarbij de nodige informatie leveren.

De Afdeling plaatst de te verrichten toets vooral in het kader van artikel 3 EVRM. Voor zover wordt geklaagd over het niet voldoen door de lidstaat aan de eisen die de Kwalificatierichtlijn stelt, is het in de eerste plaats aan de vreemdelingen om hun daaruit voortvloeiende rechten in de andere lidstaat te effectueren. Zij moeten daartoe voldoende inspanningen verrichten.

Bij de individuele beoordeling moeten – naast de landeninformatie – dus ook de eigen ervaringen van de vreemdelingen worden betrokken, waarbij ook moet worden beoordeeld of deze ervaringen al dan niet geloofwaardig zijn en of er (voldoende) inspanningen zijn verricht om rechten die voortvloeien uit de Kwalificatierichtlijn te effectueren.

Ten aanzien van de toetsing aan artikel 3 EVRM geldt dat vooral bij de meer kwetsbare statushouders, die hebben verbleven in een lidstaat waar de situatie van statushouders in het algemeen slecht is, goed moeten worden onderzocht en gemotiveerd dat en waarom van hen kan worden verlangd terug te keren naar de lidstaat die hen internationale bescherming heeft verleend en waarom dat geen schending van artikel 3 EVRM oplevert. Daarbij zal uiteraard het persoonlijk relaas van de statushouders moeten worden betrokken. In ieder geval kan niet worden volstaan met de enkele stelling dat uit het verlenen van een verblijfsvergunning blijkt dat de lidstaat genegen is bescherming te verlenen en dat van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag worden uitgegaan.

Het vragen van garanties dan wel – als die niet worden verkregen – het inhoudelijk in behandeling nemen van de asielaanvraag is slechts aan de orde als wordt geoordeeld dat terugkeer naar de vergunningverlenende lidstaat leidt tot schending van artikel 3 van het EVRM.

Of terugkeer naar de vergunningverlenende lidstaat leidt tot schending van 3 EVRM, is afhankelijk van de individuele omstandigheden van het geval. De Afdeling lijkt dit echter niet snel aan te nemen. In de uitspraken ten aanzien van Griekenland en Italië was sprake van gezinnen met minderjarige kinderen, die onder moeilijke omstandigheden verbleven in de betreffende lidstaten. Zo was sprake van een moeder met minderjarig kind in een overbevolkt kraakpand en een gezin met minderjarige kinderen dat op straat heeft geleefd, waarvan de dochter vervolgens was aangerand. Ook in die gevallen oordeelde de Afdeling dat van schending van artikel 3 EVRM geen sprake was. Het vragen van aanvullende garanties was in die zaken volgens de Afdeling daarom niet aan de orde.

Uit één van de uitspraken over Bulgarije (ECLI:NL:RVS:2018:1792, r.o. 8.5) lijkt te volgen dat Afdeling ten aanzien van Bulgarije iets voorzichtiger is als het gaat om (kwetsbare) gezinnen met minderjarige kinderen waarbij tevens sprake is van bijkomende omstandigheden. Daarbij maakte de Afdeling een vergelijking met een zaak die door het Duitse Bundesverfassungsgericht aan het Hof van Justitie was voorgelegd en waarin sprake was van een alleenstaande moeder met vier jonge kinderen waarvan de jongste vijf jaar was. In de zaak die ter beoordeling aan de Afdeling voorlag was volgens de Afdeling echter geen sprake van een vergelijkbaar kwetsbaar gezin. Het ging namelijk om een gezin met kinderen van 26 en 17 jaar en er was sprake van enige medische problematiek. De vreemdelingen hadden echter niet aannemelijk gemaakt in Bulgarije geen adequate zorgvoorzieningen te kunnen krijgen.

Gelet echter op de situatie in Bulgarije wordt geadviseerd om verhoogde aandacht te schenken aan de motivering in zaken van Bulgaarse statushouders met zeer jonge minderjarige kinderen die melding maken van ernstige problemen gedurende het verblijf in Bulgarije. Dit betekent niet per definitie dat deze zaken niet in spoor 2 kunnen worden afgedaan. Wel kan een doorverwijzing naar spoor 4 nodig zijn om een goede beoordeling te kunnen maken.

Uiteraard zijn er ook andere categorieën kwetsbare vreemdelingen denkbaar, bijvoorbeeld alleenstaande minderjarigen, waar geadviseerd wordt verhoogde aandacht aan de motivering te schenken.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met de directies A&B en JZ.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA AAEB
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e 0
Nummer & Titel	IB 2018/46 Opvolgende aanvraag en verzoeken om herziening
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Herhaalde aanvragen/EDT
Geldig vanaf	01-07-2018
Geldig tot en met	01-01-2022

1. Aanleiding

Op 28 juni 2018 heeft de Afdeling een drietal belangwekkende uitspraken gedaan inzake het moment van indiening van een opvolgende asielaanvraag¹.

Op 22 juni 2016 heeft de Afdeling een uitspraak gedaan inzake de toetsing van opvolgende asielaanvragen².

Naar aanleiding van deze uitspraken is dit informatiebericht geschreven.

2. Verwachting

In dit informatiebericht wordt ingegaan op de uitspraken van 28 juni 2018 over het moment van indiening van de opvolgende aanvraag en de gevolgen daarvan voor de beslispraktijk. Eventuele overige gevolgen van deze uitspraak worden nog in kaart gebracht.

Verder wordt in dit informatiebericht ingegaan op hoe moet worden omgegaan met onvolledige opvolgende aanvragen.

Als laatste wordt in dit informatiebericht aangegeven hoe een verzoek om terug te komen van een eerdere afwijzing beoordeeld moet worden.

3. Inhoud/Toelichting

Moment van indiening van de opvolgende aanvraag

In de uitspraken van 28 juni 2018 heeft de Afdeling aangegeven dat met de ontvangst van de M35-O de vreemdeling een opvolgende asielaanvraag heeft ingediend. Nu de vreemdeling met ontvangst van de M35-O een opvolgende aanvraag heeft ingediend, betekent dit ook dat de vreemdeling vanaf dat moment recht heeft op opvang en de beslistermijn vanaf dat moment aanvangt. Dat die aanvraag mogelijk onvolledig is, doet daar niet aan af.

Beoordeling verzoek om heroverweging

In de uitspraak van 22 juni 2016 is aangegeven dat als een vreemdeling geen opvolgende aanvraag indient maar in plaats daarvan betoogt dat een eerder afgewezen asielaanvraag alsnog met terugwerkende kracht vanaf de datum van die eerdere aanvraag moet worden ingewilligd, de Staatssecretaris op dat verzoek moet

1 ECLI:NL:RVS:2018:2098 / ECLI:NL:RVS:2018:2157 / ECLI:NL:RVS:2018:2158

2 ECLI:NL:RVS:2016:1759

beslissen. Een verzoek om heroverweging kan echter slechts worden beoordeeld in het kader van een asielprocedure³.

Daarnaast is het mogelijk dat de vreemdeling naast een opvolgende aanvraag tevens een verzoek om heroverweging van zijn eerdere asielaanvraag indient. Een opvolgende aanvraag is immers niet per definitie ook een verzoek om heroverweging. Hieronder wordt aangegeven hoe een dergelijk verzoek om heroverweging beoordeeld dient te worden.

4. Hoe te handelen

Gelet op de uitspraken van 28 juni 2018 moet een ondertekende M35-O worden aangemerkt als een aanvraag. Een brief waarin een vreemdeling kenbaar maakt een opvolgende aanvraag in te willen dienen, wordt op grond van de uitspraken van 28 juni 2018 niet (langer) aangemerkt als onvolledige aanvraag⁴. Dit geldt eveneens voor een (mondelinge) mededeling dat een vreemdeling een opvolgende asielaanvraag in wil dienen. In die gevallen kan de vreemdeling er op gewezen worden dat eerst na ontvangst van een ondertekende M35-O sprake is van een opvolgende asielaanvraag.

Onvolledige M35-O

Indien de M35-O niet alle gegevens bevat die nodig zijn om de aanvraag in behandeling te nemen, is het volgende van belang. Een onvolledige aanvraag kan buiten behandeling worden gesteld op grond van artikel 30c, eerste lid, onder a, Vw: de vreemdeling heeft nagelaten te antwoorden op verzoeken om informatie te verstrekken die van wezenlijk belang is voor zijn aanvraag.

De vreemdeling dient echter eerst in de gelegenheid gesteld te worden om het verzuim te herstellen. In de herstel verzuim brief wordt aangegeven dat de vreemdeling de gegevens dient aan te leveren die nodig zijn om zijn aanvraag in behandeling te kunnen nemen. Daarbij wordt tevens aangegeven dat indien hieraan niet wordt voldaan, de aanvraag ex artikel 30c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw de aanvraag buiten behandeling kan worden gesteld. De volgende tekst kan in de herstel verzuim brief gebruikt worden:

Op * is een door u ondertekende M35-O ontvangen. U heeft daarbij echter niet alle gegevens verstrekt die nodig zijn om uw aanvraag in behandeling te nemen. Er is derhalve sprake van een onvolledige aanvraag, waarop evenwel niet artikel 4:5 van de Awb maar artikel 30c van de Vw 2000 van toepassing is. U dient alle op de M35-O genoemde gegevens aan te leveren. Ik geef u hiervoor een termijn van één week na dagtekening van deze brief. Indien u aan dit verzoek geen gehoor geeft, kan de aanvraag ingevolge artikel 30c, aanhef en onder a, van de Vw 2000 buiten behandeling worden gesteld.

Onvolledige M35-O met een (onvolledig) verzoek om herziening

Indien de vreemdeling tevens verzoekt om hem met terugwerkende kracht, vanaf de datum van de eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, in het bezit te stellen van de verblijfsvergunning, dient naast bovenstaande tekst, ook het volgende in de herstel verzuimbrieven te worden opgenomen:

Voorts merk ik op dat u heeft verzocht betrokkene met terugwerkende kracht, vanaf de datum van de eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, in het bezit te

---

³ ECLI:NL:RVS:2017:1409

⁴ Het Vreemdelingenbesluit en het Voorschrift Vreemdelingen zal hierop binnenkort worden aangepast.

stellen van bedoelde verblijfsvergunning. In het kader van de beoordeling van uw (opvolgende) asielaanvraag, zal worden beoordeeld of hiertoe aanleiding bestaat. U dient uw verzoek ten aanzien van het verlenen met terugwerkende kracht middels een toelichting bij de M35-O nader te onderbouwen, waarbij ik op voorhand er op wijst dat gelet op het rechtszekerheidsbeginsel slechts in zeer bijzondere gevallen met terugwerkende kracht een vergunning kan worden verleend.

Verzoek om herziening zonder M35-O

In het geval de vreemdeling een verzoek om heroverweging in wil dienen, dient de vreemdeling er op gewezen te worden dat een verzoek om heroverweging enkel wordt beoordeeld in het kader van een opvolgende asielaanvraag. Ook een verzoek om heroverweging dient onderbouwd te zijn. Indien het verzoek om heroverweging niet is onderbouwd met de daartoe benodigde informatie of bescheiden dient eveneens herstel verzuim geboden te worden. Hiervoor kan in de herstel verzuimbrief de volgende tekst opgenomen te worden:

U heeft verzocht betrokkene met terugwerkende kracht, vanaf de datum van de eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, in het bezit te stellen van bedoelde verblijfsvergunning. Uw verzoek om heroverweging kan slechts worden beoordeeld in het kader van een opvolgende asielaanvraag. U dient uw verzoek middels een toelichting bij de meegezonden M35-O nader te onderbouwen. Ik wijs u er daarbij op voorhand op dat gelet op het rechtszekerheidsbeginsel slechts in zeer bijzondere gevallen met terugwerkende kracht een vergunning kan worden verleend. Indien u uw verzoek niet nader onderbouwd, wordt uw verzoek afgewezen.

Indien de eerste herstel verzuim brief er niet toe leidt dat de aanvraag alsnog wordt gecompeteerd, dient conform artikel 3.45b VV nogmaals herstel verzuim geboden te worden⁵. Indien het verzuim daarna nog steeds niet hersteld is, kan de aanvraag buiten behandeling worden gesteld op grond van artikel 30c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw.

Indien de aanvraag wordt gecompeteerd, wordt de vreemdeling uitgenodigd zijn aanvraag op een daartoe door de Minister aangewezen plaats en tijd te ondertekenen⁶.

Beslistermijn en datum inwilliging

Nu de datum waarop de M35-O is ontvangen, wordt aangemerkt als datum aanvraag, vangt op die datum ook de beslistermijn van (in beginsel) zes maanden aan. Een na die termijn ingediende ingebrekestelling is daarmee dus geldig, tenzij de beslistermijn tijdig is verlengd op grond van artikel 42 Vw.

Tevens betekent dit dat indien de opvolgende aanvraag wordt ingewilligd, de ingangsdatum van de te verlenen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ligt op de datum van ontvangst van de M35-O.

Beoordeling verzoek om heroverweging

---

⁵ Mogelijk dat artikel 3.45b VV op enig moment na het uitbrengen van dit informatiebericht zal worden gewijzigd, opdat al na éénmaal herstel verzuim kan worden overgegaan tot buiten behandelingstelling.

⁶ Deze ondertekening is sinds de uitspraken van 28 juni 2018 juridisch gezien niet meer het moment van indienen aanvraag. Het ondertekenen op een door de Minister aangewezen plaats en tijd heeft slechts procedurele betekenis, in die zin dat betrokkene daarmee in persoon de aanvraag ondertekent en hiermee de EDT start.

Bij een verzoek om heroverweging dient bezien te worden of het eerdere afwijzende besluit alsnog met terugwerkende kracht vanaf de datum van die eerdere aanvraag moet worden ingewilligd. Daarbij dient gekeken te worden of de eerdere afwijzing destijds onterecht was op grond van de *op dat moment* bekende informatie. Daarbij dient overigens niet alleen gekeken te worden naar de uitspraak van de rechtbank in die procedure, nu de rechtbank in veel gevallen het besluit terughoudend heeft getoetst. Slechts in die gevallen waarin naar aanleiding van het verzoek om heroverweging gebleken is dat het eerdere afwijzende besluit op grond van *destijds bekende informatie* evident onjuist is geweest, kan het verzoek om heroverweging worden ingewilligd. Let wel, het is niet de bedoeling om een zaak helemaal opnieuw te beoordelen. Aan de hand van hetgeen door de vreemdeling in het kader van het verzoek om heroverweging is aangevoerd, dient bezien te worden of de toetsing destijds tot een ander oordeel had moeten leiden. Het enkele gegeven dat bijvoorbeeld in het eerdere afwijzende besluit sprake was van een matige motivering ten aanzien van de ongeloofwaardigheid van het relaas of er meer voordeel van de twijfel gegeven had kunnen worden, wil niet zeggen dat het besluit daarmee destijds ook evident onjuist was. Van een evident onjuist besluit zal dan ook slechts sprake zijn in uitzonderlijke situaties.

Indien na het afwijzende besluit stukken zijn overgelegd of informatie is ontvangen (bijvoorbeeld een IMMO rapportage) waaruit blijkt dat de afwijzing – indien deze informatie ten tijde van de afwijzing bekend was geweest – onjuist zou zijn geweest, leidt dit niet tot het oordeel dat de eerdere aanvraag alsnog moet worden ingewilligd vanaf de datum van de eerdere aanvraag. Immers, de met de opvolgende aanvraag overgelegde informatie was destijds niet bekend en de aanvraag kan destijds dus terecht zijn afgewezen. Dit is slechts anders indien ook op basis van de ten tijde van het afwijzende besluit bekende informatie de aanvraag reeds had moeten worden ingewilligd.

Indien de vreemdeling naast een opvolgende aanvraag ook een verzoek om heroverweging indient, dienen deze verzoeken apart getoetst te worden. Dit betekent dat in sommige gevallen een dubbel dictum dient te worden opgenomen. Bij een opvolgende aanvraag wordt immers beoordeeld of sprake is van nieuwe elementen en bevindingen die *nu* tot een ander oordeel moeten leiden dan het eerdere afwijzende besluit, terwijl bij een verzoek om heroverweging beoordeeld wordt of *destijds* op grond van de ten tijde van het afwijzende besluit bekende informatie een evident onjuist besluit is genomen.

In die gevallen waarin de opvolgende aanvraag wordt ingewilligd, omdat sprake is van nieuwe elementen en bevindingen, wil dit niet zonder meer zeggen dat het eerdere afwijzende besluit onjuist was en die eerdere aanvraag alsnog met terugwerkende kracht moet worden ingewilligd. Enkel in die gevallen waarin het eerdere afwijzende besluit op grond van de toen bekende informatie evident onjuist was, wordt het verzoek om heroverweging ingewilligd. In dit soort gevallen zal dus een dubbel dictum nodig zijn waarbij de opvolgende aanvraag wordt ingewilligd en het verzoek om heroverweging wordt afgewezen.

In die gevallen waarin de opvolgende aanvraag wordt afgewezen vanwege het ontbreken van nieuwe elementen en bevindingen, zal het niet vaak voorkomen dat een verzoek om heroverweging wel wordt ingewilligd. Het *kan* echter wel voorkomen dat er geen nieuwe feiten en omstandigheden aan de opvolgende aanvraag ten grondslag liggen, maar thans geconstateerd wordt dat het eerdere afwijzende besluit destijds onterecht is geweest. In die gevallen kan de aanvraag met terugwerkende kracht worden ingewilligd. Er is in dat geval geen dubbel dictum nodig.

Indien er echter aanleiding bestaat de geldigheidsduur van de met terugwerkende kracht te verlenen verblijfsvergunning te beperken (omdat de grond van verlening van de verblijfsvergunning inmiddels is komen te vervallen), dient met de inwilliging ook een voornemen tot intrekking te worden uitgebracht.

Verdere gevolgen

Momenteel vindt er nog nader overleg plaats tussen SUA, JZ, DMB en DW over de verdere gevolgen van de uitspraken van 28 juni 2018. Mogelijk zal dit leiden tot een aanpassing van dit informatiebericht.

5. Afstemming

A&B, JZ

Informatiebericht SUA

Van	SUA/ARVN
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer(s)	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/47 Géén restitutie leges bij buitenbehandeling stelling aanvraag Artikel 24, tweede lid, Vw
Hoofdtak	Regulier / Bestuursrecht
InformIND Thema	- Thema's, Procesoverstijgende thema's, Buitenbehandelingstelling / Restitutie leges - B1/1, B1/3.3 en B1/3.4
Relatie met	artikel 24, tweede lid, Vw
Geldig vanaf	1 juli 2018
Geldig tot en met	1 januari 2022

Reden informatiebericht

Gebleken is dat beslissers verschillend omgaan met restitutieverzoeken in zaken die in eerste aanleg buiten behandeling zijn gesteld. Om alsnog een uniforme werkwijze te kunnen borgen wordt in onderhavig bericht aangegeven hoe in voorkomende gevallen dient te worden gehandeld.

Juridische context

In gevolge artikel 24, tweede lid, Vw is de vreemdeling, in door Onze Minister te bepalen gevallen en volgens door Onze Minister te geven regels, leges verschuldigd terzake van de afdoening van een aanvraag. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.

Daar een buiten behandelingstelling ook een afdoening is in de hierboven genoemde zin is er geen rechtsgrondslag voor restitutie van leges.

Wat betekent het vorenstaande in concreto?

Indien een aanvraag buitenbehandeling is gesteld (BBS) dienen de reeds betaalde leges in beginsel *niet* te worden gerestitueerd.

Uitzondering op de hoofdregel:

- in geval de leges na een BBS eerst in bezwaar worden overgemaakt. De leges worden op verzoek gerestitueerd.
- in geval de aanvraag wordt ingetrokken alvorens is beslist op de aanvraag en verzocht wordt om restitutie van de leges dienen deze te worden teruggestort.
- In geval teveel is betaald of dubbel dient het teveel betaalde op verzoek gerestitueerd te worden.

Let wel: in geval de beslissing tot BBS wel reeds was genomen maar nog niet op de voorgeschreven wijze bekendgemaakt en in de tussentijd worden de leges alsnog voldaan, dan dient de aanvraag alsnog in behandeling te worden genomen (tenzij uiteraard de BBS ook op andere gronden berust).

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/48 Belang van het kind bij naturalisatieverzoeken
Hoofdtak	Nederlandschap
InformIND Thema	Naturalisatie / Nationaliteit
Relatie met	Rapport No 'Geen thuis zonder Nederlands paspoort van 11 juli 2017 (PUC_IND_887607_0/1); beleidsreactie Staatssecretaris van 27 november 2017 (PUC_IND_955671_0/1); aanvullende beleidsreactie Staatssecretaris van 19 april 2018
Geldig vanaf	10-07-2018
Geldig tot en met	10-11-2021

1. Aanleiding

Op 11 juli 2017 heeft de Nationale ombudsman (No) samen met de Kinderombudsman (KOM) een rapport geschreven over bewijsnood bij naturalisatieverzoeken van RANOV-vergunninghouders. Een van de aanbevelingen van de No en KOM was om ervoor te zorgen dat de belangen en de situatie van kinderen en jongvolwassenen apart en expliciet worden betrokken bij de beslissing op naturalisatieverzoeken. De No en de KOM vinden, dat de belangen van kinderen en jongvolwassenen hierbij een eerste overweging moeten vormen.

2. Inhoud/Toelichting

Op 27 november 2017 heeft de Staatssecretaris gereageerd op deze aanbeveling. In deze reactie is aangegeven, dat ook de Staatssecretaris vindt dat de belangen van kinderen en jongvolwassenen niet uit het oog mogen worden verloren. Tegelijk heeft de Staatssecretaris aangegeven, dat hij daarbij gebonden is aan de wettelijke vereisten van de RWN. Zo kan aan een minderjarige het Nederlandschap niet worden verleend, als het verzoek om naturalisatie van de ouder(s) moet worden afgewezen en dat verzoek om naturalisatie tevens een verzoek bevat (van de ouder) om medenaturalisatie van zijn minderjarig kind. Als de ouders zelf niet voldoen voor naturalisatie, kan het belang van het kind niet de doorslag geven om alsnog de ouders te naturaliseren. Dat is niet mogelijk binnen dit wettelijk stelsel.

Dit standpunt is ook uitgedragen in gesprekken met de No en de KOM. Dit standpunt is verder opgenomen in de beantwoording van recente Kamervragen. Deze Kamervragen zijn gesteld naar aanleiding van het rapport van de No en KOM, de beleidsreactie van de Staatssecretaris daarop en in de beleidsreactie op een aanvullende brief van de KOM.

Als een verzoeker bij een naturalisatieverzoek heeft aangevoerd dat het in het belang van het minderjarig kind is om Nederlander te worden, dan moet in de afwijzende beschikking worden overwogen dat dit belang van het kind niet kan leiden tot een inwilliging in afwijking van de wettelijke vereisten van de RWN. Als het naturalisatieverzoek van de ouders niet wordt ingewilligd, dan is het ook voor het minderjarige kind niet mogelijk om nu Nederlander worden. Het aangevoerde belang van het minderjarige kind kan daarom dus niet leiden tot een ander besluit dan het afwijzen van het naturalisatieverzoek van de ouders, omdat niet aan de voorwaarden wordt voldaan. Dit heeft als gevolg dat ook het minderjarige kind nu geen Nederlander kan worden.

3. Hoe te handelen

In INDiGO is een bouwsteen opgenomen voor de situatie dat in een individuele zaak een belang van het kind wordt aangevoerd.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met DRVN en DJZ.

Informatiebericht SUA

Van IND: JZ / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummers 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/51 Ondertekening van de reguliere aanvraag

Kenmerk (digijust) 2311942
Hoofdtak Reguler / Bestuursrecht
InformIND Thema Procesoverstijgende thema's, Ondertekening
Relatie met artikel 2s Vw, artikel 23 Vw, art. 2:1 Awb
Geldig vanaf 12-07-2018
Geldig tot en met 12-01-2022

1. Aanleiding

Er zijn de laatste twee jaar vragen beantwoord over wie de reguliere aanvraag mag indienen en ondertekenen en wie de bijlagen mag ondertekenen. De antwoorden waren inhoudelijk niet consistent. Dit informatiebericht komt in de plaats van die antwoorden. Antwoorden die via de FAQ zijn gegeven (inclusief de daarbij behorende vragen), zullen worden verwijderd indien de antwoorden niet corresponderen met dit bericht.

2. Inhoud

Een gemachtigde mag zowel de vvr-aanvraag als de mvv-aanvraag ondertekenen en indienen, als de machtiging hiervoor toereikend is. Een advocaat hoeft geen machtiging over te leggen. Het volstaat als hij zich als gemachtigde stelt in de vreemdelingenrechtelijke procedure.

Een vvr-aanvraag, ingediend door een mvv-plichtige vreemdeling die **niet** beschikt over een geldige mvv en die **niet** is vrijgesteld van het mvv-vereiste (hierna te noemen: *een vvr-aanvraag waarin het mvv-vereiste geldt*), is echter niet compleet zonder verschijning aan het loket van de vreemdeling. Ingevolge [artikel 3.99, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000](#) moet een dergelijke aanvraag immers in persoon worden ingediend¹. Onder 3 wordt dit nader uitgelegd.

De aanvraag en de bijlagen mogen worden ondertekend door een gemachtigde. Een antecedentenverklaring moet echter **altijd** worden ondertekend door de vreemdeling zelf.

3. Toelichting

Indienen aanvraag

- Bij de invoering van de Vw 2000 was een uitgangspunt, neergelegd in artikel 23 Vw², dat vvr-aanvragen in persoon moesten worden ingediend.

¹ Voor wat betreft Turkse vreemdelingen kunnen de huidige behandelingspraktijken worden gecontinueerd.

² **Artikel 23 Vw OUD:**

“De aanvraag tot het verlenen van:

a. een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, tot het verlengen van de geldigheidsduur of tot het wijzigen ervan;

b. een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20, of tot het wijzigen ervan, wordt, in afwijking van artikel 2:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, ingediend door de vreemdeling of zijn wettelijke vertegenwoordiger.”

- Dat artikel is gewijzigd per 1 juni 2013³. Sedertdien is de hoofdregel juist dat vvr-aanvragen schriftelijk worden ingediend en dat de vreemdeling zich conform 2:1 Awb⁴ bij de indiening van de aanvraag kan laten vertegenwoordigen.

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-32052-3.html>: Onderdeel J (artikel 23), pagina 82: *"In plaats daarvan geldt als nieuw uitgangspunt dat de aanvraag (waar mogelijk schriftelijk) wordt ingediend door de vreemdeling of diens wettelijk vertegenwoordiger of door diens referent." [...] "Daarnaast is ook het oude uitgangspunt verlaten dat de vreemdeling zich bij de indiening van de aanvraag – in afwijking van de algemene regel van artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht – niet kan laten vertegenwoordigen. Voortaan kan een vreemdeling die een aanvraag wil indienen, zich daartoe laten bijstaan door een gemachtigde, bijvoorbeeld door een gespecialiseerd advocatenkantoor, een branche-organisatie of een koepelorganisatie. [...] Om die reden wordt de huidige hoofdregel dat de vreemdeling de aanvraag in persoon indient en zich daarbij niet kan laten vertegenwoordigen, een uitzonderingssituatie. Weliswaar zal de vreemdeling op enig moment in persoon moeten verschijnen met het oog op zijn identificatie, maar dit is niet noodzakelijkerwijs het moment waarop de aanvraag wordt ingediend. Indien de aanvraag door de referent wordt ingediend, zal de vreemdeling zich op enig later moment bij de overheid kunnen vervoegen met het oog op zijn identificatie, waarbij de biometrische kenmerken worden afgenomen, die ingevolge de Europese regelgeving in het verblijfsdocument moeten worden verwerkt. Zonder deze identificatie wordt geen verblijf toegestaan en wordt geen verblijfsdocument afgegeven."*

- Ook de erkende referent, langs wie de aanvraag in bepaalde gevallen loopt⁵, kan zich laten vertegenwoordigen.
- Het derde lid van artikel 23 Vw biedt de ruimte om bij algemene maatregel van bestuur (dit is het Vb) uitzonderingen op deze hoofdregel te creëren.

Een **wettelijk vertegenwoordiger** is bijvoorbeeld een ouder of voogd van een minderjarige, of een persoon die door de rechter is aangewezen om zaken voor iemand te regelen (curator, bewindvoerder of mentor).

³ **Art. 23 Vw (v.a. 1 juni 2013):**

1. De aanvraag tot het verlenen, verlengen of wijzigen van een verblijfsvergunning wordt ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of zijn referent.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of zijn erkende referent.
3. In afwijking van artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht en in afwijking van het eerste en tweede lid, wordt de aanvraag in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen ingediend door de vreemdeling of zijn wettelijk vertegenwoordiger in persoon.

⁴ **Art. 2:1 Awb:**

1. Een ieder kan zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen.
2. Het bestuursorgaan kan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen.

⁵ **Artikel 3.26 VV:**

1. De door de vreemdeling ingediende aanvraag, bedoeld in [artikel 3.99, eerste lid, van het Besluit](#), wordt ingediend door tussenkomst van de erkende referent.
2. De erkende referent kan de aanvraag indienen ten behoeve van een gezinslid als bedoeld in [artikel 3.14 van het Besluit](#).

- Die uitzondering is terug te vinden in art. 3.99 Vb⁶, en geldt voor nu van belang, enkel voor *vvr-aanvragen, waarin het mvv-vereiste geldt*. In die gevallen moet de aanvraag door de vreemdeling in persoon worden ingediend. Als de gemachtigde de aanvraag indient is dat een aanvraag in de zin van artikel 1:3 Awb, maar geen volledige aanvraag omdat niet wordt voldaan aan de krachtens de Vw gestelde eisen (in persoon indienen). De aanvraag kan, na het bieden van herstelverzuim, buiten behandeling worden gesteld in het geval de vreemdeling niet voldaan heeft aan voormelde verplichting. Via het Voorschrift Vreemdelingen (VV) kunnen evt. andere uitzonderingen worden gecreëerd, maar daar is geen gebruik van gemaakt.
- Dus: **vvr-aanvragen kunnen door de gemachtigde worden ingediend**. Slechts in het geval van *vvr-aanvragen waarin het mvv-vereiste geldt*, is een gang door de vreemdeling naar het loket noodzakelijk om de aanvraag te completeren.
- In artikel 3.99a Vreemdelingenbesluit 2000 is de kennisgevingsprocedure geregeld. Vanwege negatieve jurisprudentie⁷ zal deze bepaling worden gewijzigd.⁸ Op grond van de voorgestelde Vb-bepaling kan in het VV worden geregeld in welke gevallen verschijning aan het loket verplicht is om de aanvraag af te handelen. Als de IND dat wenst kan via deze weg ook van niet-mvv-plichtige vreemdelingen, met aanvragen die voorheen via een kennisgeving werden ingeleid⁹, worden verlangd dat ze aan het loket verschijnen.

Ondertekenen aanvraag

- Zoals gezegd staat het de vreemdeling vrij om een persoon te machtigen om namens hem rechtshandelingen te verrichten, zoals de ondertekening van een aanvraag inclusief de bijlagen¹⁰ en/of de indiening van een aanvraag. De IND kan om de machtiging vragen, tenzij de gemachtigde advocaat is, want dan wordt volstaan met diens mededeling dat hij zich als gemachtigde heeft gesteld in de vreemdelingenrechtelijke procedure. De machtiging van een gemachtigde niet zijnde advocaat moet voldoende specifiek zijn. Handelingen van de

⁶ **Artikel 3.99 Vb:**

1. De aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of zijn erkende referent, indien de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling of studie, dan wel voor het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG.
2. Ongeacht het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven, wordt de aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, zo nodig in afwijking van het eerste lid, ingediend door de vreemdeling of diens wettelijk vertegenwoordiger in persoon:
  - a. indien de vreemdeling niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven en evenmin behoort tot een van de in artikel 17 van de Wet of artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;
  - b. in de bij ministeriële regeling te bepalen gevallen.
3. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat de aanvraag van een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid wordt ingediend door tussenkomst van de erkende referent.

⁷ Uitspraak ABRvS 29 maart 2016 inz. 201504600/1 (ECLI:NL:RVS:2016:945)
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2016:945>

⁸ Zie Wetgevingskalender, Wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 houdende afschaffing van het kennisgevingsvereiste en enkele andere wijzigingen:
<https://wetgevingskalender.overheid.nl/regeling/WGK008668>

⁹ Het betreft de volgende aanvragen: 1. art. 8 EVRM-aanvraag, 2. vvr-medisch aanvraag, en 3. art. 3.48, tweede lid, Vb-aanvraag (tijdelijke humanitaire gronden)

¹⁰ De antecedentenverklaring vormt hierop de uitzondering; die moet door de vreemdeling zelf worden ondertekend (zie later in de tekst).

gemachtigde die vallen onder de machtiging kunnen aan de vreemdeling worden toegerekend. Als in de machtiging staat dat de gemachtigde gemachtigd is de vreemdeling te *vertegenwoordigen*, kan de gemachtigde de aanvraag zowel indienen als ondertekenen. Wanneer in de machtiging staat dat de gemachtigde de aanvraag mag indienen, vatten we dit op dat de gemachtigde de aanvraag mag ondertekenen. Bij een *vvr-aanvraag waarin het mvv-vereiste geldt* kan de aanvraag dus door de gemachtigde zijn ondertekend, terwijl de vreemdeling zelf aan het loket moet verschijnen.

- De vreemdeling noch de (erkend) referent kan zich achteraf verschuilen achter onjuiste of onvolledige informatie die namens hem door diens gemachtigde is verstrekt. Zij zijn allebei gebonden aan het handelen of nalaten van diens gemachtigde. Indien de gemachtigde namens de vreemdeling of (erkend) referent heeft verklaard bekend te zijn met de verplichtingen die op zijn cliënt rusten, dan heeft dat precies dezelfde werking als dat de vreemdeling of (erkend) referent dat zelf heeft verklaard.
- Als in wet- of regelgeving bijzondere bepalingen zijn neergelegd over ondertekening en/of indiening, gaan die voor. Hierboven is aangegeven dat zo een bijzondere bepaling de verplichting is om in *een vvr-aanvraag waarin het mvv-vereiste geldt* de aanvraag in persoon aan het loket in te dienen. Een dergelijke aanvraag die is ondertekend en ingediend door een gemachtigde is dan ook geen complete aanvraag zonder dat de vreemdeling aan het loket is verschenen.
- Een andere bijzondere bepaling is die over de **antecedentenverklaring**. In het Vb¹¹ is neergelegd dat de vreemdeling van twaalf jaar en ouder een antecedentenverklaring ondertekent waarvan het model bij VV¹² wordt vastgesteld. De redactie van de Vb-bepalingen en de redactie van het VV-model maken dat **deze verklaring door de vreemdeling zelf moet worden ondertekend**.
- Enkel de wijze waarop de IND-aanvraagformulieren zijn geredigeerd, maakt niet dat de IND een door een gemachtigde namens diens cliënt ondertekend aanvraagformulier kan weigeren. Waar het om gaat is of uit de machtiging blijkt dat de aanvraag ondertekend mocht worden door de gemachtigde.

Het vorenstaande geldt ook voor mvv-aanvragen: **een mvv-aanvraag mag worden ingediend en ondertekend door de gemachtigde.**

¹¹ **Artikel 3.77, elfde lid, Vb:**

De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring. Het model van de verklaring wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.

Artikel 3.86, lid 18, Vb: De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring, waarvan het model bij ministeriële regeling is vastgesteld.

¹² **Artikel 3.25 VV:** Het model van de antecedentenverklaring, bedoeld in de [artikel 3.77, elfde lid](#), en [artikel 3.86, achtste lid, van het Besluit](#), is opgenomen in [bijlage 12](#) bij deze regeling.

Ook voor de mvv-aanvraag geldt de hoofdregel dat de vreemdeling zich conform art. 2:1 Awb bij de indiening van de aanvraag kan laten vertegenwoordigen.

Art. 2s, tweede lid, Vw¹³ biedt de mogelijkheid om in lagere regelgeving te bepalen dat in bepaalde gevallen de mvv-aanvraag door de vreemdeling of zijn wettelijk vertegenwoordiger in persoon moet worden ingediend. Van die mogelijkheid is (vooralsnog) geen gebruik gemaakt.

In de Memorie van Toelichting van de Wet modern migratiebeleid, *Onderdeel J (hernummerd artikel 2s)*, pagina 103, staat:
<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/32052/kst-32052-3?resultIndex=61&sorttype=1&sortorder=4>: *"Voortaan kunnen zowel de vreemdeling als de referent zich bij de indiening van de mvv-aanvraag laten vertegenwoordigen. Dit neemt niet weg dat de vreemdeling zich op enig moment wel bij de Nederlandse vertegenwoordiging zal moeten vervoegen met het oog op de vaststelling van diens identiteit, maar dit behoeft niet noodzakelijkerwijs hetzelfde tijdstip te zijn als dat waarop de aanvraag wordt ingediend."*

4. Afstemming

Het informatiebericht is afgestemd met RVN, A&B, DV, E-DV en DMB (JAZ).

¹³ **Artikel 2s Vw** 1. De aanvraag omtrent de machtiging tot voorlopig verblijf wordt ingediend:

- a. bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst of van bestendig verblijf dan wel, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, dan wel bij het Kabinet van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen of het Kabinet van de Gouverneur van Aruba aldaar, door de vreemdeling, of
  - b. bij Onze Minister door de referent, dan wel in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen door de erkende referent van de vreemdeling.
2. In afwijking van [artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht](#) en in afwijking van het eerste lid, wordt de aanvraag in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen ingediend door de vreemdeling of zijn wettelijk vertegenwoordiger in persoon.
3. De machtiging tot voorlopig verblijf wordt bij de vertegenwoordiging dan wel het Kabinet, bedoeld in het eerste lid, aan de vreemdeling in persoon afgegeven. [...]

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/52 Juiste registratie bij geestelijk bedienaren
Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B1/4.7 Vc
Relatie met B5/2.1.4 Vc

Geldig vanaf 13-07-2018
Geldig tot en met 13-01-2022

1. Aanleiding

- Er is een inconsistentie aan het licht gekomen ten aanzien van de registratie in INDiGO van het wel/niet naar buiten treden van vreemdelingen die arbeid verrichten voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie (geestelijk bedienaren).
- Bij dezelfde kerkelijke instelling bleken twee vreemdelingen, die precies dezelfde werkzaamheden verrichten, twee verschillende kwalificaties te hebben in INDiGO ten aanzien van het wel/niet naar buiten treden. Hierdoor moest de ene vreemdeling van DUO inburgeren en de ander niet.
- Met dit informatiebericht wordt aandacht gevraagd voor een zorgvuldige beoordeling en registratie van het wel/niet naar buiten treden van vreemdelingen bij een inwilligbare aanvraag GVVA voor het verrichten van arbeid voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie. Aan de hand van de te registreren kwalificatie wordt deze vreemdeling door DUO aangemerkt als inburgeringsplichtig, of niet.
- Zorgvuldige registratie is daarom belangrijk, temeer ook omdat het inburgeren van geestelijk bedienaren politiek gevoelig is.

2. Inhoud/toelichting

- Op grond van artikel 3, eerste lid, sub b, van de Wet inburgering is de hoofdregel dat geestelijk bedienaren inburgeringsplichtig zijn (moeten inburgeren via DUO).
- In artikel 1.3 van de Regeling inburgering wordt geregeld wanneer iemand als geestelijk bedienaar wordt aangemerkt, en wanneer niet.
- De vreemdeling moet inburgeren als er sprake is van werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard, zoals werkzaamheden als voorganger, godsdienstleraar, zendeling, leraar levensbeschouwelijk onderwijs, vertrouwenspersoon of pastoraal werker binnen een godsdienstige of levensbeschouwelijke gemeenschap, dan wel op het terrein van het uitdragen en verklaren van een bepaalde geloofsleer of levensbeschouwelijke opvattingen.
- Als de vreemdeling bovenstaande werkzaamheden 'louter op incidentele basis verricht', dan is er volgens de Regeling inburgering geen sprake van een geestelijk bedienaar die moet inburgeren. SZW kan geen sluitende definitie geven van 'incidentele basis', maar geeft aan dat gedacht dient te worden aan 'af en toe' en 'geen regelmaat'. Als er een paar uur per week deze werkzaamheden worden verricht, dan kan dit uitgelegd worden als structureel.
- Op grond van B5/2.1.4 Vc wordt -in aanvulling op artikel 3.31 Vb- een GVVA-aanvraag voor het verrichten van arbeid voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie afgewezen als de vreemdeling het basisexamen inburgering in het buitenland niet heeft behaald of afgelegd, tenzij hij hiervan is vrijgesteld.
- In B1/4.7 Vc is geregeld dat de volgende vreemdeling niet als geestelijk bedienaar wordt beschouwd:

- o de vreemdeling die bij een godsdienstige of levenbeschouwelijke organisatie **uitsluitend** werkzaamheden verricht als
    - contemplatieve;
    - bestuurslid die niet in Nederland met een religieuze of levenbeschouwelijke boodschap naar buiten treedt, of
    - andere functionaris.
- Bij een aanvraag GVVA MVV TEV voor het verrichten van arbeid voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie moet worden aangetoond dat de vreemdeling het basisexamen inburgering in het buitenland heeft behaald, tenzij de werkzaamheden uitsluitend zien op werkzaamheden als contemplatieve, bestuurslid of als interne functionaris bij de organisatie. Daarnaast moet bij de aanvraag (middels een bijlage) worden aangegeven of de vreemdeling werkzaamheden als voorganger of als kloosterling gaat verrichten. In deze bijlage moet een beschrijving van de aard van de werkzaamheden worden gegeven.
- Samengevat is voor de vraag of een vreemdeling al dan niet inburgeringsplichtig is, van belang of de vreemdeling *structureel* naar buiten treedt óf juist *niet of slechts incidenteel* naar buiten treedt.

3. Hoe te handelen?

- De beslismedewerker dient aan de hand van de aanvraag te bepalen of de vreemdeling *structureel* naar buiten treedt óf juist *niet of slechts incidenteel* naar buiten treedt.
- De vreemdeling die *structureel* naar buiten treedt dient de volgende kwalificatie in Indigo te krijgen: '667 GB treedt naar buiten'. Vreemdelingen met deze kwalificatie zullen door de IND aangeleverd worden bij DUO, zodat DUO hen de inburgeringsplicht kan opleggen.
- De vreemdeling die *niet of incidenteel* naar buiten treedt dient de volgende kwalificatie in Indigo te krijgen: '642 GB treedt *niet* naar buiten'. Vreemdelingen met deze kwalificatie worden *niet* de inburgeringsplicht opgelegd door DUO.

4. Let op: andere definities voorganger/kloosterling op grond van de Wav

- De Wet arbeid vreemdelingen (Wav) kent voor het verrichten van arbeid als geestelijk bedienaar aparte voorwaarden voor 'voorgangers' en voor 'kloosterlingen en zendelingen'. Deze voorwaarden zijn opgenomen in respectievelijk paragrafen 20 en 21 van de Regeling uitvoering Wet arbeid vreemdelingen (RuWav).
- Bij een GVVA-aanvraag voor het verrichten van arbeid voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie toetst UWV aan de voorwaarden voor die categorie waar het zwaartepunt van de (te verrichten) werkzaamheden ligt.
- Het UWV duidt een vreemdeling aan als kloosterling als deze vreemdeling meer dan 50% van zijn werkzaamheden als kloosterling werkt. Op het aanvullend document / het advies wordt maar één beleidscategorie vermeld: ofwel 'geestelijk bedienaar; voorganger', ofwel 'geestelijk bedienaar; kloosterling/zending'.
- Daarnaast wordt in het advies de functie vermeld waarvoor de vergunning is aangevraagd. Uitgangspunt is de functie zoals de aanvrager deze op het aanvraagformulier heeft aangegeven.
- De insteek op grond van de Wav is dus een andere dan die op grond van de Wet inburgering. Voor de inburgeringsplicht, en daarmee voor de registratie door de IND, is niet relevant of iemand meer of minder dan 50% van zijn werkzaamheden naar buiten treedt. Voor de IND is relevant of het naar buiten treden structureel, dan wel niet incidenteel gebeurt.
- Voorbeeld: een vreemdeling is in het bezit van een GVVA als kloosterling. Bij de verlengingsaanvraag blijkt dat de aard van zijn werkzaamheden is gewijzigd: hij verricht nog voor 60% werkzaamheden als kloosterling en is daarnaast voor 40% werkzaam als pastor. Het UWV zal de vreemdeling in het kader van de Wav nog steeds aanduiden als kloosterling. De IND zal de vreemdeling echter kwalificatie '667

GB treedt naar buiten' moeten geven, aangezien de vreemdeling *structureel* naar buiten treedt.

- Samengevat is voor de vraag of een geestelijk bedienaar kwalificatie 667 of 642 moet krijgen, de mate waarin de vreemdeling structureel naar buiten treedt (of dit meer of minder dan 50% van de tijd is), niet relevant. Op het moment dat de vreemdeling structureel naar buiten tredende werkzaamheden verricht, is hij inburgeringsplichtig en dient hij de kwalificatie '667 GB treedt naar buiten' te krijgen.

-

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ, RVN, DV, UWV, DUO en SZW.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/58 Afgifte verklaring van conformiteit conform artikel 23 Haags adoptieverdrag
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	B7/3.6.4 Vc en B7/5 Vc
Geldig vanaf	22-07-2018
Geldig tot en met	21-01-2022

1. Aanleiding

Dit informatiebericht is een update van het Informatiebericht Afgifte verklaring van conformiteit conform artikel 23 Haags adoptieverdrag d.d. 26 april 2011, dat op 1 augustus 2016 op einddatum is gezet.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vreemdelingencirculaire.

3. Inhoud/Toelichting

Een buitenlandse adoptiebeslissing gegeven in een staat die partij is bij het Haags Adoptieverdrag (HAV)¹ wordt in Nederland van rechtswege erkend, als een verklaring wordt overgelegd waaruit blijkt dat de adoptie conform het HAV heeft plaatsgevonden. Dat is een verklaring van conformiteit ex artikel 23 HAV afkomstig van de bevoegde autoriteit van de staat waar de adoptie heeft plaatsgevonden (het land waar het kind vandaan komt).

Als een verklaring van conformiteit is afgegeven is, is er dus sprake van een adoptief-kind (Zie B7/3.6.4.Vc) Een adoptiefkind is een juridisch kind als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder c, Vb.

Op grond van artikel 23, tweede lid, HAV dient iedere staat een Centrale Autoriteit aan te wijzen die bevoegd is een dergelijke verklaring af te geven en daarvan mededeling te doen aan de depositaris van het HAV, te weten het Nederlandse Ministerie van BuZa. Het komt voor dat verklaringen van conformiteit worden afgegeven door instanties die niet zijn aangewezen als Centrale Autoriteit.

4. Hoe te handelen

Om te kunnen beoordelen of er sprake is van een verklaring van conformiteit die is afgegeven door de Centrale Autoriteit van de staat waar de adoptie heeft plaatsgevonden, moet je de volgende werkwijze hanteren.

¹ De landen die partij zijn bij het Haags adoptieverdrag kun je vinden op bijgaande link:

<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/authorities1/?cid=69>

Controleer eerst of een beginseltoestemming² is afgegeven door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid (toestelnummer 070-3706252, bereikbaar tussen 10.00 -12.30 uur). Controleer vervolgens of er een Statement of approval³ (artikel 17 onder c HAV) is afgegeven door de Nederlandse Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden. Aangezien er geen sprake kan zijn van een verdragsadoptie als er noch een beginseltoestemming noch een Statement of approval is afgegeven door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, kan er in dat geval ook geen verklaring van conformiteit zijn afgegeven door de Centrale Autoriteit van de staat waar de adoptie heeft plaatsgevonden (het land waar het kind vandaan komt).

NB. Bij interlandelijke adopties uit niet-Verdragslanden (Nederlanders of in Nederland woonachtige vreemdelingen adopteren vanuit Nederland een buitenlands kind afkomstig uit een niet-Verdragsland) moet de Nederlandse Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden een beginseltoestemming en een beginseltoestemming op naam⁴ hebben afgegeven. Wil er sprake zijn van een juridisch kind als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder c, Vb, dan moet de buitenlandse adoptiebeslissing zijn erkend door de Nederlandse rechter (artikel 10:109 BW).

Als er een beginseltoestemming en een Statement of approval zijn afgegeven door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, controleer dan of de verklaring van conformiteit is afgegeven door de Centrale Autoriteit van de staat waar de adoptie heeft plaatsgevonden (het land waar het kind vandaan komt). De Centrale Autoriteit kan per staat worden teruggevonden op bijgaande site:

<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/authorities1/?cid=69>

Zonodig kan gemaïld worden naar de afdeling Verdragen van het Ministerie van BuZa: **10.2.g @minbuza.nl**.

In de verklaring van conformiteit moet staan dat de adoptie in overeenstemming met het HAV tot stand is gekomen. Ook moet erin staan wanneer en van wie de instemmingen op grond van artikel 17, onder c, HAV, zijn verkregen. Op grond van artikel 17, onder c, HAV moeten de Centrale autoriteiten van de staat van herkomst van het kind en van de staat van opvang van het kind ermee instemmen dat de adoptie voortgang vindt. De Nederlandse Centrale autoriteit geeft als bewijs daarvan een Statement of approval af. Als de Nederlandse Centrale autoriteit een Statement of approval heeft afgegeven, kun je er vanuit gaan dat de Centrale autoriteit van het land van herkomst er ook mee heeft ingestemd dat de adoptie voortgang vindt.

Bij twijfel over de inhoud van de verklaring van conformiteit en bij overige vragen over een adoptieprocedure, dient contact te worden

² Dat is een expliciete toestemming gegeven door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden waarin aspirant-adoptiefouders geschikt zijn bevonden een/ twee kinderen te adopteren.

³ Bij een Statement of approval heeft de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden expliciete toestemming gegeven dat de aspirant-adoptiefouders een specifiek kind (met naam genoemd) mag opnemen in het gezin, in het geval van een Verdragsadoptie.

⁴ Bij een beginseltoestemming op naam heeft de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden expliciete toestemming gegeven dat de aspirant-adoptiefouders een specifiek kind (met naam genoemd) mag opnemen in het gezin, in het geval van een niet-Verdragsadoptie.

opgenomen met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid (toestelnummer 070-3706^{10.2.g}, dagelijks bereikbaar tussen 10.00 -12.30 uur).

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/60 Omkering bewijslast leeftijd bij gestelde Amv
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Amv
Relatie met	WI 2018/19 (leeftijdsbepaling), C1/2.2 en C2/7.4 Vc
Geldig vanaf	01-08-2018
Geldig tot en met	01-02-2022

1. Aanleiding

Als een Amv zijn leeftijd niet kan aantonen en er na de leeftijdsschouw als beschreven in WI 2018/19 tot twijfel over de opgegeven leeftijd wordt geconcludeerd, volgt meestal een leeftijdsonderzoek. De IND komt de Amv hiermee tegemoet in diens bewijsnood. In opdracht van het Deelberaad Asiel is - naar aanleiding van signalen van misbruik van het begunstigende Amv beleid, met name door vreemdelingen uit veilige landen van herkomst - verkend of in bepaalde gevallen de bewijslast kan worden omgekeerd. In dit informatiebericht wordt uiteen gezet wanneer dit mogelijk zou kunnen zijn en zou kunnen worden afgezien van een leeftijdsonderzoek.

2. Verwachting

Dit informatiebericht geldt als aanvulling op WI 2018/19. Wanneer blijkt dat de werkwijze in een substantieel aantal zaken kan worden toegepast en in beroep standhoudt, zal deze worden opgenomen in de werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Conform werkinstructie 2018/19 biedt de IND een leeftijdsonderzoek aan wanneer uit de leeftijdsschouw is gebleken dat er twijfel is over de opgegeven leeftijd van de gestelde Amv. Dit leidt uitzondering wanneer er sprake is van een Eurodac treffer en er een Dublin onderzoek volgt. In dat geval wordt de eerst opgegeven leeftijd in een lidstaat aangehouden.

Deze werkinstructie blijft van kracht.

Met dit informatiebericht wordt - naast het doen van onderzoek naar de opgegeven leeftijd in een andere lidstaat in het geval van een Eurodac treffer - een nieuwe optie geïntroduceerd om af te zien van een leeftijdsonderzoek wanneer er getwijfeld wordt aan de leeftijd van de gestelde Amv:

Wanneer in een individueel geval kan worden gemotiveerd dat er sprake is van 1) misleiding en/of 2) te kwader trouw handelen over de opgegeven leeftijd, moet voortaan worden gezien of zonder een leeftijdsonderzoek van de meerderjarigheid van de gestelde Amv kan worden uitgegaan. Voor een uitleg van deze begrippen wordt aansluiting gezocht bij de omschrijving in de Vc van de gelijkgenaaemde gronden om een aanvraag kennelijk ongegrond te verklaren.

Ad 1)

In C2/7.3 Vc is vastgelegd wat onder 'misleiden' wordt verstaan:

"Onder misleiden wordt verstaan: de vreemdeling probeert in een gunstiger positie te komen door bewust informatie te verstrekken die aantoonbaar onjuist is of informatie achter te houden. Hij probeert als het ware de autoriteiten op het verkeerde been te zetten, teneinde in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning."

Van misleiden is in ieder geval sprake indien:

- De vreemdeling valse of vervalste identiteits- of nationaliteitsdocumenten heeft overgelegd en stelt dat deze echt zijn;
- De vreemdeling valse informatie heeft verstrekt over zijn identiteit of nationaliteit; of
- De vreemdeling relevante informatie of documenten heeft achtergehouden, (...);
- Een andere identiteit of nationaliteit uit de systemen naar voren komt dan opgegeven bij de IND;
- (...); of
- De vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt zoals beschreven in paragraaf C1/4.2 Vc.

Er moet sprake zijn van een zekere 'opzettelijkheid'. (...)"

Ad 2)

In C2/7.4 Vc is vastgelegd wat onder 'te kwader trouw' wordt verstaan:

" 'Te kwader trouw' betekent dat de vreemdeling bewust en opzettelijk informatie heeft achtergehouden of vernietigd, met als doel daardoor in een gunstiger positie te komen. 'Waarschijnlijk' betekent dat de IND dit bedrog niet hoeft aan te tonen of bewijzen, maar dat er sprake moet zijn van een zekere 'aannemelijkheid' dat de vreemdeling te kwader trouw heeft gehandeld. Die aannemelijkheid kan zien op twee onderdelen:

- de vreemdeling heeft waarschijnlijk een identiteits- of reisdocument vernietigd of zich daarvan ontdaan; en
- de vreemdeling heeft dat waarschijnlijk te kwader trouw gedaan.

Indien de vreemdeling aannemelijk maakt dat er sprake is van dwang, dan is er geen sprake van te kwader trouw handelen. (...) Er moet sprake zijn van een zekere 'opzettelijkheid'. (...)"

Deze passages in de Vc (die zien op de gronden om een aanvraag kennelijk ongegrond te verklaren) kunnen naar analogie worden gebruikt om te motiveren dat er sprake is van misleiden en/of 'te kwader trouw handelen' t.a.v. de opgegeven leeftijd en er om die reden wordt afgezien van een leeftijdsonderzoek. Dit is dus het geval wanneer de Amv bewust en opzettelijk informatie heeft verstrekt die aantoonbaar onjuist is of informatie heeft achtergehouden en/of heeft vernietigd om als Amv in een gunstigere positie te komen. Daarbij gaat het niet noodzakelijkerwijze om verlening van een verblijfsvergunning; bij Amv speelt ook dat uitzetting eerst mogelijk is indien adequate opvang voorhanden is en dat tot het achttiende levensjaar opvang en voorzieningen worden verstrekt.

Bij de vaststelling dat er sprake is van misleiden en/of te kwader trouw handelen t.a.v. de opgegeven leeftijd kan daarnaast het volgende worden betrokken:

a) uit de schouw en screening bij binnenkomst dan wel tijdens het aanmeldgehoor zijn sterke aanwijzingen gekomen dat het niet om een minderjarige gaat. Hierbij

kan worden gedacht aan sterke indicaties die bijvoorbeeld uit telefoons, sociale media en indicatieve documenten kunnen worden gehaald.

b) de gestelde Amv is afkomstig uit een veilig land van herkomst en/of van de gestelde Amv kan worden verwacht dat hij zijn identiteit met documenten kan aantonen gelet op de informatie die daarover bekend is t.a.v. het land van herkomst. Bij de motivering kan worden betrokken dat iemand uit een veilig land van herkomst geen perspectief op asiel heeft, maar er wel een aanmerkelijk belang bij heeft te stellen dat hij een Amv is (want dan houdt hij recht op voorzieningen tot zijn achttiende levensjaar en is Dublin-claimen niet mogelijk). Ook kan - indien van toepassing - worden betrokken dat uit de relevante landeninformatie valt op te maken dat betrokkene in het bezit moet zijn van een identiteitsdocument waarmee de gestelde leeftijd kan worden aangetoond. Echter, de gestelde Amv kan uiteraard altijd aannemelijk maken dat er verschoonbare redenen zijn voor het ontbreken van deze documenten.

Let wel:

Wanneer niet goed kan worden gemotiveerd dat er sprake is van misleiding en/of te kwader trouw handelen t.a.v. de opgegeven leeftijd, wordt een leeftijdsonderzoek aangeboden. Alleen in evidente gevallen wordt hiervan afgezien. In het voornemen en in de beschikking dient dan goed te worden gemotiveerd waarom van de meerderjarigheid van de gestelde Amv wordt uitgegaan en geen leeftijdsonderzoek wordt aangeboden.

4. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ ST en A&B.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA / afdeling RVN
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/69 (aanvullende informatie over voortgezet verblijf na eerder verblijf in het kader van gezinsmigratie (artikel 3.50 Vb en artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1, Vb))

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B9/7 en B9/8

Geldig vanaf 01-09-2018
Geldig tot en met 01-02-2022

1. Aanleiding

Naar aanleiding van de uitfasering van de leidraad regulier worden passages uit de leidraad die nog steeds relevant zijn voor de beslissingspraktijk overgeheveld naar informatieberichten. In het voorliggende informatiebericht zijn passages opgenomen die zien op voortgezet verblijf na eerder verblijf in het kader van gezinsmigratie (artikel 3.50 Vb en artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1, Vb).

2. Verwachting

Op termijn zal worden gezien of de inhoud van dit informatiebericht geheel of gedeeltelijk kan worden opgenomen in de Vreemdelingencirculaire.

3. Inhoud/Toelichting

3.1. Toepassing artikel 3.50 Vb op meerderjarige na afgifte mvv als minderjarige

Als door of namens een minderjarige vreemdeling een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor verblijf bij ouder wordt ingediend en de mvv wordt verleend, dan is het mogelijk dat de verblijfsvergunning regulier (vvr) wordt verleend als de vreemdeling inmiddels meerderjarig is. Strikt genomen is artikel 3.50 Vb daarna niet van toepassing omdat de vreemdeling niet als minderjarige houder is geweest van een vvr onder een beperking verband houdend met gezinshereniging.

Echter, gezien het feit dat:

- de vreemdeling ten tijde van de mvv-aanvraag minderjarig was;
- de vreemdeling na de beslissing op de mvv-aanvraag (kennisgeving) maximaal een half jaar de tijd heeft om zich naar Nederland te begeven;
- de vvr conform de mvv onder de beperking “verblijf bij ouder” is verleend en
- paragraaf B9/7 Vc de beleidsregel kent die stelt dat ook de vreemdeling die in het jaar na zijn verblijfsaanvaarding meerderjarig is geworden in aanmerking komt voor een vvr op grond van artikel 3.50 Vb,

zou een strikte uitleg van artikel 3.50 Vb op dit punt een onredelijke uitkomst voor de vreemdeling opleveren. Aangezien het van onredelijkheid zou getuigen om de vreemdeling als hier bedoeld een vvr op grond van artikel 3.50 Vb te onthouden, is de beleidsregel van B9/7 Vc ook van toepassing op deze situatie.

3.2. Geen directe aansluiting op vvr-gezinsmigratie

Verblijf op grond van artikel 3.50 Vb, artikel 3.51, eerste lid onder a sub 1, Vb en artikel 3.51, eerste lid onder c, Vb hoeft niet direct te volgen op eerder bezit van een vvr onder een beperking verband houdend met gezinsmigratie.

3.3. Al dan niet intrekken (met terugwerkende kracht) van huidige vvr bij aanvraag artikel 3.50 of 3.51 Vb

Stel dat de vreemdeling in het bezit is van een vvr. Op enig moment dient hij een aanvraag in voor een vvr onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden als bedoeld in artikel 3.50 of 3.51 Vb. Ten aanzien van zijn huidige vvr doet zich een intrekkinggrond voor. In dat geval wordt de huidige vvr niet ingetrokken als de intrekkinggrond zich voordoet op een moment dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor een vvr onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden als bedoeld in artikel 3.50 of 3.51 Vb. Let op: het gaat hier om de voorwaarden zoals die golden op het moment van de aanvraag.

Voorbeeld:

De vreemdeling heeft sinds 1 januari 2010 een vvr voor verblijf bij echtgenoot, laatstelijk verlengd tot 1 januari 2020. De vreemdeling vraagt op 1 januari 2018 om een vvr onder de beperking 'niet-tijdelijke humanitaire gronden'. Het huwelijk is niet meer in stand sinds 1 januari 2017. Op 1 januari 2017 werd aan alle voorwaarden voldaan van artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1 Vb, B9/8.1 en B9/8.2 Vc. De huidige vvr wordt in dat geval niet met terugwerkende kracht ingetrokken en er ontstaat dus geen verblijfsgat.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/72 Beoordeling veilige derde landen – Zuid-Afrika
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Vw 30a. Niet ontvankelijk / Vw 30a.1c Veilig Derde land / Vw 30a.1c Informatie voor uitvoering
Relatie met	IB 2018/36 Beoordelen veilige derde landen in de asielprocedure
Geldig vanaf	17-09-2018
Geldig tot en met	17-04-2022

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht gaat over de beoordeling van Zuid-Afrika als veilig derde land.

Zie voor algemene informatie aangaande de toepassing van 'Veilig derde land' Informatiebericht nummer 2018/36.

2. Inhoud/Toelichting

Voor elk land dat als veilig derde land wordt aangemerkt zal in ieder geval een algemene beoordeling moeten worden gegeven waar het gaat om de mogelijkheid om asiel aan te vragen, de vraag of er gedwongen terugkeer naar het land van herkomst van asielzoekers en erkende vluchtelingen plaats vindt en de behandeling van asielzoekers en erkende vluchtelingen in het betreffende derde land. Hiervoor is goede landeninformatie nodig. Om die reden is TOELT gevraagd om algemene informatie aan te leveren aangaande dit onderwerp. Deze informatie treft u in de link hieronder aan.

http://ind.pucoverheid.nl/zoeken/pdf/PUC_IND_979726_0/

Op basis hiervan heeft een beoordeling plaats gevonden van de vraag of Zuid-Afrika in het algemeen als veilig derde land kan worden aangemerkt voor asielzoekers en vluchtelingen afkomstig uit andere landen.

Deze beoordeling treft u hieronder aan.

Beoordeling van Zuid-Afrika als veilig derde land:

Zuid-Afrika is partij bij het VN Vluchtelingenverdrag en andere relevante mensenrechtenverdragen. Het verbod op refoulement is tevens opgenomen in artikel 2 van de Vluchtelingenwet 1998

(https://www.gov.za/sites/default/files/a130-98_0.pdf). In de mensenrechtenrapporten over 2016 en 2017 van het US State Department wordt vermeld dat geen gevallen van refoulement hebben plaatsgevonden in die jaren. De wetgeving voorziet in het geven van asiel en de vluchtelingenstatus en er bestaat een nationaal systeem waarmee bescherming wordt geboden aan vluchtelingen. De statusbepaling en procedures vallen onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Informatie hierover kan worden gevonden op de volgende website van dit ministerie: <http://www.dha.gov.za/index.php/refugee-status-asylum>. Uit informatie van UNHCR (<http://www.unhcr.org/5461e604b.pdf>) blijkt het volgende:

"South Africa's national legislation incorporates the basic principles of refugee protection, including freedom of movement, the right to work, and access to basic social services. However, some public institutions do not recognize refugees' permits, preventing them from benefitting fully from these rights." en "RSD is carried out by the South African Government. In 2015, it will continue to support international efforts to protect and assist refugees through providing access to health facilities, schools and social services." Uit de UNHCR Global Focus (website: <http://reporting.unhcr.org/node/2524>) blijkt dat: "South Africa hosted the largest number of people of concern in the Southern Africa region with close to 88,694 refugees and some 191,333 asylum-seekers."

In afwachting van een beslissing over toekenning van een eventuele asielstatus krijgt iemand een tijdelijke vergunning tot verblijf van een half jaar, de zogenaamde Section 22 permit. Met deze vergunning mag iemand werken en heeft hij/zij bescherming tegen uitzetting. Als iemand een vluchtelingenstatus krijgt toegekend verkrijgt men meestal een zogenaamde Section 24 Permit, een verblijfsvergunning voor twee jaar met mogelijkheid tot verlenging en die ook recht geeft op werk. Wordt de asielaanvraag afgewezen dan kan een aanvrager in beroep gaan bij de Refugee Appeal Board.

Voor de toegang tot sociale voorzieningen, werkgelegenheid, gezondheidszorg en onderwijs, zie http://www.probono.org.za/Manuals/Refugee-Manual/2013_06_20_LRC_Asylum_and_Refugee_Guide.pdf. Inzake het recht om te werken: "As a refugee or asylum-seeker, you have a right to seek employment under fair conditions. This right is endorsed on your refugee or asylum-seeker permit." Inzake sociale voorzieningen: "As an asylum-seeker or refugee, you are usually required to care for your own social and economic needs. However, in certain cases, the South African government, United Nations High Commission for Refugees (UNHCR) or a non-governmental organisation can provide assistance." Inzake onderwijs: "Everyone, including every adult, has a right to basic education. In South Africa, primary education is obligatory and it is a criminal offence to prevent a school-aged child from attending school. The government is obliged to provide adequate primary education for all children including refugees and asylum-seekers." Inzake gezondheidszorg: "If you have a medical emergency, you cannot be denied access to medical services."

NGOs maakten melding van discriminatie van asielzoekers, migranten en vluchtelingen ten aanzien van toegang tot gezondheidszorg en scholing. Om dit tegen te gaan werkte de regering samen met UNHCR en het IOM. Volgens het 2017 rapport van het US State department was toegang tot essentiële gezondheidszorg in het algemeen beschikbaar, maar "access for chronic illnesses and preventive care operated on a queue system. Refugees and migrants received services after citizens, which often resulted in delayed services." Voorts zou de toegang tot scholing voor kinderen van vluchtelingen en migranten bemoeilijkt worden omdat men niet altijd over geboortebewijzen beschikt en scholen vaak asieldocumenten weigerden als verblijfsvergunning. Op de UNHCR website 'Global appeal 2015' staat vermeld dat UNHCR voor de korte termijn materiële hulp blijft bieden voor kwetsbare vluchtelingen en asielzoekers die geen toegang hebben tot andere basishulp, zoals onderdak en voedsel, totdat zij hiertoe toegang hebben van de kant van regerings- of liefdadigheidsinstellingen. UNHCR biedt echter geen lange termijn hulp: "The UNHCR does not provide long-term assistance as refugees and asylum seekers have the right to work and earn a living and access social services in South Africa."

Informatie m.b.t. Zimbabwaanse LHBTI asielzoekers in Zuid-Afrika:

Zoals hierboven gemeld kent Zuid-Afrika een uitgebreide vreemdelingenwetgeving en ook mensen uit Zimbabwe kunnen daar ook een beroep op doen. In de praktijk geldt dat zeker ook voor LHBTI vluchtelingen, waarvoor ook speciale opvangmogelijkheden en hulporganisaties bestaan. Zie bijvoorbeeld dit artikel van de UNHCR: <http://www.unhcr.org/afr/news/stories/2017/4/58eb36af4/lgbti-refugee-welcomes-opportunity-for-new-beginnings-in-south-africa.html>

Als enig land in Afrika, erkent Zuid-Afrika niet alleen het homo-huwelijk maar kan een homoseksuele relatie nog niet zijnde een huwelijk met een Zuid-Afrikaan ook recht op permanent verblijf geven. Zie het hoofdstuk over Permanent homosexual or heterosexual relationship in de Immigration regulations: <https://www.ru.ac.za/media/rhodesuniversity/content/international/documents/visafirms/New%20Immigrations%20Act%202014.pdf>

Conclusie:

Zuid-Afrika kent een werkend nationaal asielsysteem. Voorts is Zuid-Afrika partij bij het Vluchtelingenverdrag en andere relevante mensenrechtenverdragen. Het verbod op refoulement is wettelijk vastgelegd en er zijn de afgelopen jaren geen gevallen van refoulement gerapporteerd. Voorts werkt de Zuid-Afrikaanse regering samen met UNHCR en NGO's voor wat betreft de bescherming en de positie van asielzoekers en vluchtelingen. Asielzoekers en vluchtelingen hebben recht op werk en hebben in het algemeen recht op sociale voorzieningen, onderwijs en gezondheidszorg. **Zuid-Afrika kan in het algemeen dan ook als Veilig derde land in de zin van artikel 30a Vreemdelingenwet en 38 van de Procedurerichtlijn worden aangemerkt.** Dit geldt ook voor Zimbabweaanse LHBTI's.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met DMB, JZ, A&B en DV/TOELT.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/78 Beoordeling veilige derde landen – Maleisië
Kenmerk (digijust)	2371669
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Vw 30a. Niet ontvankelijk / Vw 30a.1c Veilig Derde land / Vw 30a.1c Informatie voor uitvoering
Relatie met	IB 2018/36 Beoordelen veilige derde landen in de asielprocedure, Maleisië: Informatie ter beoordeling van 'veilig derde land'
Geldig vanaf	4 juni 2021
Geldig tot en met	4 juni 2023

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht gaat over de beoordeling van Maleisië als veilig derde land.

Zie voor algemene informatie aangaande de toepassing van 'Veilig derde land' Informatiebericht nummer 2018/36.

2. Inhoud/Toelichting

Voor elk land dat als veilig derde land wordt aangemerkt zal in ieder geval een algemene beoordeling moeten worden gegeven waar het gaat om de mogelijkheid om asiel aan te vragen, de vraag of er gedwongen terugkeer naar het land van herkomst van asielzoekers en erkende vluchtelingen plaats vindt en de behandeling van asielzoekers en erkende vluchtelingen in het betreffende derde land. Hiervoor is goede landeninformatie nodig. Om die reden is TOELT gevraagd om algemene informatie aan te leveren aangaande dit onderwerp. Deze informatie treft u in de link hieronder aan.

Op basis hiervan heeft een beoordeling plaats gevonden van de vraag of Maleisië in het algemeen als veilig derde land kan worden aangemerkt voor asielzoekers en vluchtelingen afkomstig uit andere landen.

Deze beoordeling treft u hieronder aan.

http://ind.pucoverheid.nl/id/PUC_IND_980325_0/1

Beoordeling van Maleisië als veilig derde land:

Maleisië is geen partij bij het Vluchtelingenverdrag. Het is ook geen partij bij de Conventie tegen Marteling (CAT) en het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Hoewel het beginsel van non-refoulement in het algemeen wordt gerespecteerd, is dit wettelijk niet gewaarborgd. Er zijn recent gevallen van refoulement geweest. Zo heeft Maleisië in februari 2021 1086 Myanmarese teruggestuurd naar Myanmar, ondanks een court order die dit (tijdelijk) verbood. Deze actie is door mensenrechtenorganisaties scherp veroordeeld. Ook is er sprake van dat de Maleisische autoriteiten boten met vooral Rohingya's terug de zee op sturen. Volgens HRW is de mensenrechtensituatie sinds het aantreden van de nieuwe regering in maart 2020, sterk verslechterd. In 2019 heeft Maleisië een aanhanger van Gülen met zijn gezin uitgezet naar Turkije. Maleisië heeft in voorgaande jaren al eerder Gülen-aanhangers uitgezet naar Turkije.

Het UNHCR meldt dat Maleisië niet voorziet in wettelijke of administratieve bepalingen aangaande de bescherming van vluchtelingen en asielzoekers. In Maleisië voert UNHCR alle activiteiten uit die gerelateerd zijn aan de bescherming van vluchtelingen. Hieronder vallen onder andere de opvang, registratie, documentatie en vaststelling van de vluchtelingenstatus van asielzoekers en vluchtelingen. De medewerking van de Maleisische autoriteiten laat soms te wensen over. Zo liet de UNHCR in februari 2021 weten dat zij sinds augustus 2019 geen toegang meer kregen tot vreemdelingen die zich in detentie bevinden. De UNHCR zoekt de langetermijnoplossing voor door hen erkende vluchtelingen veeleer in opvang door een derde land of terugkeer naar hun eigen land als dat veilig wordt geacht. Zo zijn er van 2008 tot juni 2020 ongeveer 88.500 vluchtelingen, waaronder Rohingya's, gehervestigd vanuit Maleisië naar derde landen

Volgens de UNHCR website zouden er ongeveer 154.350 vluchtelingen/asielzoekers vanuit Myanmar in Maleisië verblijven; er zijn ongeveer 24.570 vluchtelingen en asielzoekers vanuit andere landen, inclusief Pakistani's, Jemenieten, Syriërs, Somaliërs, Sri Lankanen, Afghanistanen, Iraki's, Palestijnen en andere nationaliteiten.

Voor wat betreft de toegang tot werkgelegenheid en basisvoorzieningen, geldt het volgende. Volgens UNHCR hadden vluchtelingenkinderen geen toegang tot formeel onderwijs in Maleisië. Er zijn particuliere initiatieven, maar slechts een deel van de vluchtelingenkinderen kan daarvan profiteren door het gebrek aan middelen en gekwalificeerde docenten. Officieel mogen degenen die door de UNHCR zijn geregistreerd niet werken. Wel wordt het veelal gedoogd dat ze in de informele sector werkzaam zijn. Ze krijgen minder betaald en kunnen worden uitgebuit, aldus het US State Departement Country report. De vluchtelingen leven niet in kampen maar hebben goedkope huisvesting, voornamelijk in de steden. Voor wat betreft de gezondheidszorg, heeft de overheid geregeld dat vluchtelingen die door de UNHCR zijn geregistreerd toegang tot gezondheidszorg krijgen tegen een gereduceerd tarief. Voor personen die geen registratiekaart van de UNHCR hebben is niets geregeld. Er zijn wel ngo's actief die gezondheidsklinieken (ook mobiele) hebben opgezet, maar dat is bij lange niet voldoende.

Conclusie:

Maleisië kan niet als veilig derde land worden aangemerkt. Het heeft het Verdrag van Geneve niet ondertekend en heeft geen asielsysteem. Vluchtelingen en asielzoekers worden als illegale immigranten beschouwd en worden onvoldoende beschermd tegen uitzetting. Er hebben zich ook daadwerkelijk gevallen van refoulement voorgedaan. Verder is geen sprake van structurele toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg en andere basisvoorzieningen.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met DMB, JZ, A&B en DV/TOELT.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/79 Ranov en verblijfsdocumenten met IND/ketennationaliteit
Kenmerk (digijust)	2367766
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	Procesoverstijgende thema's / Ranov (pardonregeling)
Relatie met	
Geldig vanaf	5 juli 2018
Geldig tot en met	5 april 2022

1. Aanleiding

Op 21 augustus 2018 heeft het MT IND besloten, dat voor zaken behorend tot de Ranov-groep, de IND- of ketennationaliteit op het verblijfsdocument wordt vermeld. Dit geldt voor zaken, waarin nog geen beslissing is genomen of waarin nog geen verblijfsdocument is uitgereikt. Dit geldt eveneens voor de afhandeling van bezwaarzaken, klachten en verzoeken om vervanging van het verblijfsdocument. Dit zal ook gelden voor (nieuwe) verzoeken om verlenging/verlening van een verblijfsvergunning, die zijn verleend op grond van de Ranov. Dit informatiebericht geeft de onderbouwing voor dit besluit.

2. Verwachting

Dit informatiebericht zal gelden tot en met 2023. Deze datum is gekozen om te borgen dat bij het eerstvolgende grootschalige verlengingsmoment (dat is 2023), ook van dit informatiebericht gebruik gemaakt zal worden. Dit informatiebericht zal tussentijds worden aangepast, indien jurisprudentie daartoe aanleiding geeft.

3. Inhoud/Toelichting

Algemeen

Hoewel de hoofdregel is dat de gegevens in de BRP leidend zijn, kan van die hoofdregel worden afgeweken, als het gebruik van de gegevens uit de BRP die organisatie schaadt in de vervulling van zijn taak. Om die reden, die hieronder nader onderbouwd wordt, *krijgt een vreemdeling, die in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier (bepaalde of onbepaalde tijd of EU langdurig ingezetene) op grond van de Ranov, de IND- of ketennationaliteit op zijn vreemdelingendocument vermeld.*

Dit uitgangspunt van het gebruik van de IND- of ketennationaliteit geldt ook bij de behandeling van bezwaarschriften tegen de gehanteerde nationaliteit op het vreemdelingendocument, en klachten en verzoeken om vervanging van het verblijfsdocument. Bovendien geldt dit uitgangspunt ook bij de verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd of bij de vernieuwing van het verblijfsdocument regulier voor onbepaalde tijd, verleend op grond van de Ranov.

Nadere onderbouwing

In juni 2018 kwamen de vreemdelingen met een verblijfsvergunning verleend onder de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (Ranov) weer in aanmerking voor een verlenging van hun verblijfsvergunning dan wel een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. In dat kader speelt de vraag of voor deze categorie vreemdelingen de hoofdregel moet gelden dat de nationaliteit in de BRP leidend is. In de BRP staat namelijk bij deze categorie vreemdelingen in een aantal gevallen de waarde: "nationaliteit onbekend". Het is de vraag of deze waarde op het

verblijfsdocument terecht moet komen bij deze categorie vreemdelingen. Door het MT IND is er voor gekozen om de IND- of ketennationaliteit op het verblijfsdocument te vermelden.

In de Wet BRP staat dat een bestuursorgaan dat bij de vervulling van zijn taak informatie over een ingeschrevene nodig heeft, daarvoor de authentieke gegevens in de BRP gebruikt (artikel 1.7 Wet BRP). Een organisatie mag echter afwijken van de BRP als het gebruik van de gegevens uit de BRP die organisatie schaadt in de vervulling van zijn taak (zie artikel 1.7 lid 2 onder d Wet BRP). Het voeren van de juiste nationaliteit is een kerntaak van de IND; afwijking van de BRP is daarom mogelijk. Daarnaast is "nationaliteit onbekend" een onvolwaardige BRP-waarde. De IND-nationaliteit kan worden aangemerkt als een verbetering van deze waarde. Vanuit het perspectief van de overheid heeft dit ook geen nadelige werking voor de betrokkene.

Uitgangspunt hierbij is geweest, dat het voor zowel de vreemdeling als voor de overheidsorganen die gebruik maken van de gegevens uit de basisregistratie belastend is als de geboortedatum en de nationaliteit van de vreemdeling als onbekend staan geregistreerd. Dit is ook al erkend bij de totstandkoming van de Wet BRP (zie ook Kamerstukken II 2011/12, 33219, nr. 3, blz. 131). Aangenomen mag worden dat het ook de voorkeur van betrokkene geniet niet met een onbekende nationaliteit geregistreerd te staan, noch bij de IND, noch bij andere overheidsinstanties.

Gelet op de kerntaak van de IND om de juiste nationaliteit te voeren, zal de IND wat betreft de categorie vreemdelingen met een Ranov-vergunning kunnen afwijken van de BRP.

Focus op Ranov

De reden dat in het bijzonder voor de categorie vreemdelingen met een Ranov-vergunning wordt afgeweken van de BRP is als volgt. Vergunningverlening aan deze categorie heeft plaatsgevonden, na een eenmalige vaststelling van de identiteit en nationaliteit zonder dat de vreemdeling deze met documenten hoefde te onderbouwen. Juist in dat geval is het van belang om de door de IND vastgestelde identiteit en nationaliteit op het verblijfsdocument te vermelden. Dit geldt te meer omdat met de Ranov de door de vreemdeling opgegeven identiteit en nationaliteit van cruciaal belang waren voor de toelatingsvraag.

Werkwijze in voorgaande jaren en rechtvaardiging verandering werkwijze

Het voorgaande is eerder aan de orde geweest in 2012 en 2013. Immers, toen kwamen de vreemdelingen met een verblijfsvergunning op grond van de Ranov-regeling in aanmerking voor naturalisatie (2012), dan wel in aanmerking voor verlenging van hun verblijfsvergunningen, dan wel een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd (2013). Vreemdelingen is toen, in afwijking van wat toen nog de GBA was, een verblijfsdocument verleend met de vermelding van de IND- of ketennationaliteit.

Destijds is gebleken dat er vreemdelingen zijn geweest die hierover hebben geklaagd of bezwaar tegen hebben gemaakt. De reden voor deze klachten of bezwaren was de territoriale beperking, die vermeld werd op het vreemdelingenpaspoort. Door deze territoriale beperking op het vreemdelingenpaspoort voor het land van herkomst, konden vreemdelingen met dit paspoort niet (meer) naar dit land reizen.

Voor vreemdelingen die hierover destijds hebben geklaagd of bezwaar tegen hebben gemaakt, heeft herstel plaatsgevonden, in die zin dat deze vreemdeling weer de waarde: "nationaliteit onbekend" op hun verblijfsdocument vermeld kregen.

Het voorgaande betekent niet dat de IND gehouden is om deze handelwijze nu ook te volgen. Hiertoe is van belang dat de Wet BRP in werking is getreden per 6 januari 2014. Die wet maakt het mogelijk voor gemeenten om aan de IND advies te vragen over de geboortedatum en/of nationaliteit van een vreemdeling. Dit kan als de gemeente er zelf niet in is geslaagd om de geboortedatum en/of nationaliteit op grond van haar eigen regels vast te stellen (artikel 2.17 Wet BRP). Artikel 2.17 Wet

BRP is door een gerechtelijke uitspraak ook van toepassing op het verbeteren of aanvullen van de geboortedatum en/of nationaliteit voor personen, die al voor 6 januari 2014 waren ingeschreven in de toenmalige gemeentelijke basisadministratie (GBA), de voorloper van de BRP (ABRS, d.d. 15 juli 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2229). Een dergelijke verbetering of aanvulling kan echter alleen plaatsvinden op initiatief van de betrokkene zelf. Derhalve is voor de inschrijving van vreemdelingen in de basisregistratie in artikel 2.17 van de Wet BRP voor die gegevens een soepeler regeling geboden ten opzichte van de Wet GBA.

Gelet op het voorgaande is van belang dat voor de vreemdeling die onder de Wet GBA is ingeschreven sinds 15 juli 2015 de mogelijkheid bestaat om zelf zorg te dragen voor de overeenstemming tussen de vermelding van de nationaliteit in de BRP en de IND- of ketennationaliteit. Daarbij is niet vereist dat de vreemdeling documenten heeft om zijn gestelde nationaliteit te onderbouwen. Immers, door de IND is bij de toelating van de vreemdeling de best mogelijke aanname gedaan omtrent de nationaliteit van de vreemdeling ook als deze geen documenten had ter onderbouwing van de gestelde nationaliteit. Op verzoek van de vreemdeling zal de gemeente, overeenkomstig de artikelen 2.58 en 2.17 van de wet BRP, derhalve deze gegevens overnemen.

De inwerkingtreding van de Wet BRP stelt de IND nu in staat de kerntaak, het voeren van de juiste nationaliteit van een vreemdeling, beter uit te voeren dan voorheen. Het belang bij een getrouwe weergave op het verblijfsdocument van de geloofwaardig geachte nationaliteit van de vreemdeling is groot. Daar komt bij dat er sprake is van voortschrijdend inzicht. Gelet op de vele mondiale ontwikkelingen de laatste jaren is het vraagstuk van de nationale veiligheid nog meer op de voorgrond komen te staan. Dit brengt met zich mee dat de IND, maar ook de identiteitsketen als geheel, een nog groter belang hecht dan voorheen aan het registreren van de juiste nationaliteit van een vreemdeling op verblijfsdocumenten, zodat snel en adequaat gehandeld kan worden door diensten of bestuursorganen die gebruik moeten maken van deze registratie.

Indien een vreemdeling ten overstaan van de IND zijn of haar nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt, kan de IND in alle redelijkheid deze nationaliteit leidend achten op documenten die door de IND zelf worden uitgegeven.

Bovendien is handhaving een belangrijk rechtsbelang binnen de migratieketen, zeker ook ten aanzien van het voeren van de juiste nationaliteit. Dit brengt met zich mee dat ook vanuit dat oogpunt meer waarde kan worden gehecht aan het belang van de vermelding van de juiste nationaliteit op verblijfsdocumenten. Voor een goede vervulling van de taken van de IND kan derhalve, op het punt van de onvolledige waarde "nationaliteit onbekend", worden afgeweken van de BRP (conform art. 1.7, lid 2 onder d, wet BRP).

Vastgestelde of zelf opgegeven nationaliteit

Voor de categorie vreemdelingen met een Ranov-vergunning is bij aanvang van de vergunningverlening in 2007 sprake geweest van vaststelling van de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling, zonder dat deze vaststelling met stukken onderbouwd hoefde te worden. In veel gevallen is tegen deze vaststelling destijds geen bezwaar gemaakt. Bovendien betreft het vaak ook de identiteit en nationaliteit die betrokkenen ten tijde van de eerdere asielprocedure zelf hebben aangegeven en hebben gevoerd.

Daarnaast zijn een aantal van deze vreemdelingen in de gelegenheid gesteld om, zonder gevolgen voor de verlening van de Ranov-vergunning, alsnog de volgens hen juiste identiteit en nationaliteit naar voren te brengen, zelfs als deze afweek van een eerder opgegeven identiteit of nationaliteit en de vreemdelingen dit niet konden onderbouwen met documenten.

Beide redenen maken dat er geen duidelijk belang is voor een vreemdeling om op te komen tegen de vermelding van de IND nationaliteit op het verblijfsdocument. Het betreft hier immers de door de vreemdeling zelf aangegeven nationaliteit, dan wel de nationaliteit waartegen hij of zij destijds geen bezwaar heeft gemaakt.

De omstandigheid dat de IND de BRP niet langer in alle gevallen leidend acht heeft gevolgen voor de vermelding van de nationaliteit op het vreemdelingenpaspoort en de territoriale beperking op dit document voor het gestelde land van herkomst. Dit is echter geen reden om de IND- of ketennationaliteit niet op het verblijfsdocument te vermelden. De vreemdeling kan dit ondervangen door zich te wenden tot de autoriteiten van het gestelde land van herkomst om aldaar een nationaal paspoort te verkrijgen. Omdat geen sprake is van een verleende asielvergunning, betekent dit dat van de vreemdeling ook in alle redelijkheid kan worden gevraagd, zich te wenden tot de autoriteiten van het gestelde land van herkomst om aldaar een paspoort aan te vragen.

Overigens is de uitgifte van het vreemdelingenpaspoort de verantwoordelijkheid van de gemeente en in die zin niet relevant voor de verlening of verlenging van een verblijfsvergunning.

Problemen andere instanties

De vreemdeling kan eventuele problemen met andere organisaties (die wel de BRP-registratie aanhouden) ondervangen door bij de gemeente (op grond van artikel 2.58 Wet BRP) een correctieverzoek te doen tot wijziging van de gegevens inzake de nationaliteit middels de mededeling van artikel 2.17 Wet BRP. Hiermee kan de vreemdeling bewerkstelligen dat de gegevens in de BRP overeenkomen met de vermelding van de nationaliteit op het verblijfsdocument van de IND.

Gelijkheidsbeginsel

De huidige handelwijze van de IND om mogelijk af te wijken van de BRP indien het gaat om de gegevens over de nationaliteit, is vanaf 5 juli 2018 gehanteerd. Echter, reeds vanaf 15 juni 2018 zijn nieuwe verblijfsdocumenten uitgereikt aan de vreemdelingen met een Ranov-vergunning. De vreemdelingen die voor 5 juli 2018 in het bezit zijn gesteld van een nieuw verblijfsdocument, hebben derhalve nog een verblijfsdocument kunnen ontvangen met de waarde: "nationaliteit onbekend". Dit kan leiden tot een beroep op het gelijkheidsbeginsel.

Er kan op worden gewezen dat de IND normaliter het standpunt hanteert dat de BRP leidend is. Dit heeft tot gevolg dat vanwege de koppeling van de systemen via de BVV, de gegevens uit de BRP worden overgenomen op de verblijfsdocumenten van de IND. Dit is pas anders als een medewerker een expliciete handeling in het systeem verricht om dit tegen te houden (door het uitzetten van een vinkje). Er dienden eerst interne afspraken te worden gemaakt over dit punt en de wenselijkheid om de IND-of ketennationaliteit te hanteren bij de categorie vreemdelingen met een Ranov-vergunning, alvorens deze werkwijze breed binnen de IND bekend gemaakt en uitgevoerd kon worden. Gelet hierop heeft het een paar weken geduurd voor de verblijfsdocumenten met de vermelding van de IND- of ketennationaliteit konden worden verstrekt.

Vertrouwensbeginsel

Het is van belang aan te geven wanneer er sprake is van een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel. Er moet namelijk sprake zijn van een aan het bestuursorgaan toe te rekenen concrete en ondubbelzinnige toezegging door een daartoe bevoegd persoon, waaraan rechtens te honoreren verwachtingen kunnen worden ontleend.

Hiervan is in dit geval geen sprake. Immers, er is geen sprake van een concrete en ondubbelzinnige toezegging van de IND dat de waarde: "nationaliteit onbekend", altijd zal blijven staan op verblijfsdocumenten. Vreemdelingen konden hier te meer niet op vertrouwen nu in de oorspronkelijke procedure waarmee de vergunningverlening is aangevangen destijds, de nationaliteit is vastgesteld (tenzij onmogelijk), dan wel door de vreemdelingen zelf is opgegeven. De vreemdeling kon er niet op vertrouwen dat deze nationaliteit desondanks niet door de IND zou worden gebruikt.

Voor zover wel sprake zou zijn van gerechtvaardigde verwachtingen, gelet op het feit dat de vreemdeling eerder wel een verblijfsdocument met de waarde: "nationaliteit onbekend" heeft ontvangen of bekend is geraakt met de werkwijze in 2012/2013 waarbij vreemdelingen succesvol hebben verzocht om vervanging van

het verblijfsdocument, brengt dit nog niet met zich mee dat gerechtvaardigde verwachtingen altijd moeten worden nagekomen. Daartoe is vereist dat bij afweging van de betrokken belangen, waarbij het belang van degene bij wie de gerechtvaardigde verwachtingen zijn gewekt zwaar weegt, geen zwaardere wegende belangen - het algemeen belang of belangen van derden - aan het honoreren van de verwachtingen in de weg staan.

In het onderhavige geval staan zwaardere belangen in de weg aan het honoreren van de eventueel gewekte verwachtingen door een eerdere handelwijze van de IND. Het gaat er om dat de IND een goede vervulling van de taak dient te verrichten. De taak van de IND is het voeren van de juiste nationaliteit. Bovendien is "nationaliteit onbekend" een onvolwaardige BRP-waarde. De nationaliteit betreft een verbetering van die waarde.

De inwerkingtreding van de wet BRP stelt de IND bovendien in staat deze kerntaak, het voeren van de juiste nationaliteit van een vreemdeling, beter uit te voeren dan voorheen. Daar komt bij dat er sprake is van voortschrijdend inzicht. Gelet op de vele mondiale ontwikkelingen de laatste jaren is het vraagstuk van de nationale veiligheid nog meer op de voorgrond komen te staan. Dit brengt met zich mee dat de IND een nog groter belang hecht dan voorheen aan het registreren van de juiste nationaliteit van een vreemdeling op verblijfsdocumenten, zodat adequaat gehandeld kan worden indien nodig in dit kader. Indien een vreemdeling aan de IND zijn of haar nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt, kan de IND in alle redelijkheid deze nationaliteit leidend achten op documenten die door de IND zelf worden uitgegeven. De IND hecht bovendien veel waarde aan handhaving ten aanzien van vreemdelingen. Dit brengt met zich mee dat ook vanuit dat oogpunt ook meer waarde kan worden gehecht aan het belang van de vermelding van de juiste nationaliteit op verblijfsdocumenten. Voor een goede vervulling van de taken van de IND dient derhalve te worden afgeweken van de BRP (conform art. 1.7, lid 2 onder d, wet BRP).

Voorgaande belangen wegen zwaardere dan de belangen van de vreemdeling, die met name gelegen zijn in de gevolgen van de gehanteerde werkwijze voor het vreemdelingenpaspoort, dan wel te verwachten problemen met andere instanties. Deze gevolgen kan de vreemdeling immers voorkomen of oplossen door een paspoort te vragen bij de autoriteiten van het land van herkomst, dan wel door de gemeente te benaderen met het verzoek de gegevens betreffende de nationaliteit aan te passen.

Daarnaast heeft de Afdeling al in eerdere uitspraken bepaald dat de gebruikers van de BRP gegevens erop moeten kunnen vertrouwen dat de gegevens *in beginsel* juist zijn. Dit laat ruimte om in bepaalde gevallen niet van de BRP uit te hoeven gaan. Hiervan is sprake indien ten aanzien van de categorie vreemdelingen met een Ranov-vergunning de IND de gestelde nationaliteit wel aanneemt, maar dit onder de Wet GBA destijds niet werd aangenomen omdat er geen documenten waren ter onderbouwing van deze nationaliteit. Het belang van de IND is groot, zoals eerder aangegeven, omdat de door de betrokken vreemdeling opgegeven identiteit en nationaliteit van cruciaal belang waren voor de toelatingsvraag.

Indien onlangs is toegezegd in een inwilligend besluit dat de BRP leidend is
Hoewel in het inwilligende besluit nog is opgemerkt dat de BRP leidend is, wordt hier met goede redenen vanaf geweken. De redenen zoals die hiervoor zijn beschreven gelden ook, indien een vreemdeling zich beroept op de melding van de IND, dat de BRP leidend is geweest.

Hoorplicht

Er wordt op dit moment van uitgegaan dat het bezwaar van de vreemdeling kennelijk ongegrond is en de IND op grond van artikel 7:3, onder b, Awb kan afzien van het horen. Er is op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk over de conclusie van de eerdere beschikking. Hiervoor gelden de redenen zoals die hierboven eerder zijn vermeld. Met name zal het gaan om de mogelijkheid voor de vreemdeling om zich te wenden tot de autoriteiten van het land van herkomst om aldaar een paspoort aan

te vragen, nu met het vreemdelingenpaspoort niet naar het land van herkomst kan worden gereisd; en de vreemdeling kan zich tot de gemeente wenden met het verzoek de gegevens inzake de nationaliteit in de BRP te wijzigen middels de mededeling zoals bedoeld in artikel 2.17 Wet BRP en op grond van artikel 2.58 Wet BRP, voor zover problemen worden verwacht met instanties hier te lande.

4. Hoe te handelen

Zolang het bestelproces van een verblijfsdocument met de IND- of ketennationaliteit erop vermeld van een Ranov'er niet automatisch verloopt, zal het verblijfsdocument handmatig moeten worden besteld door het uitvinken van het automatisch bestelproces.

In de volgende gevallen wordt conform dit informatiebericht een verblijfsdocument uitgereikt met de IND- of ketennationaliteit in plaats van de BRP-nationaliteit 'onbekend' (de overwegingen in dit informatiebericht kunnen daarbij gebruikt worden):

- Nog uit te reiken verblijfsdocumenten;
- Nog te nemen besluiten op verzoeken om verlenging van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, de verlening van de EU-verblijfvergunning voor langdurig ingezetenen of de verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd;
- Verzoeken of klachten om aanpassing van de nationaliteit op het verblijfsdocument in de BRP-waarde 'nationaliteit onbekend'. Dit geldt ook voor bezwaarzaken van dezelfde strekking;
- Verzoeken om vernieuwing van het verblijfsdocument (als de geldigheidsduur van het oude verblijfsdocument is verlopen).

De zinsnede dat de BRP leidend is voor de vermelding van de nationaliteit op het verblijfsdocument wordt niet meer gebruikt voor die gevallen waar de BRP-nationaliteit 'onbekend' is.

Een bouwsteen met de overwegingen uit dit document wordt via de normale kanalen beschikbaar gesteld. Op atlas wordt een woordvoeringslijn beschikbaar gesteld.

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met D RVN, D JZ en D DV.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/88 termijn beslissing op bezwaar – EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtak	Asiel / Regulier
InformIND Thema	procesoverstijgend – rechtsmiddelen, Vc D1 De EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen
Relatie met	artikel 76 Vw, artikel 7:10 Awb
Geldig vanaf	29-10-2018
Geldig tot en met	29-03-2022

1. Aanleiding

Vanuit het primair proces is de vraag gesteld of artikel 76 Vw ook van toepassing is op aanvragen tot het verlenen van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen. In dit artikel zijn, van de Awb afwijkende, beslistermijnen opgenomen voor bezwaar. Navraag bij de Directie Wetgeving (DW) heeft geleerd dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. De gevolgen worden hieronder uiteengezet.

2. Verwachting

Dat artikel 76 Vw niet van toepassing is op aanvragen tot het verlenen van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen is volgens DW een omissie. DW kan echter nog niet aangeven op welke termijn deze omissie zal worden gecorrigeerd. Correctie zal moeten plaatsvinden door middel van een wijziging van de Vw. Omdat de Vw een wet in formele zin is, is een wijziging een bewerkelijke en vaak langdurige procedure.

3. Inhoud/Toelichting

Met artikel 76 Vw is een uitzondering gemaakt op artikel 7:10 Awb: binnen negentien weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken, moet worden beslist op het bezwaarschrift. De beslissing kan voor ten hoogste dertien weken worden verdaagd indien voor de beoordeling van het bezwaarschrift advies van of onderzoek door derden of het openbaar ministerie nodig is.

Blijkens de tekst van artikel 76 Vw is deze uitzondering op de Awb alleen van toepassing op bezwaarschriften tegen een beschikking omtrent de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf, de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 of 20, dan wel de ongewenstverklaring, bedoeld in artikel 67. De afgifte van de EU-verblijfsvergunning bedoeld in artikel 45a Vw wordt niet genoemd. Daar geldt artikel 76 Vw dus niet voor.

Omdat artikel 76 Vw niet van toepassing is, zijn de Awb-beslistermijnen die gelden voor bezwaar onverkort van toepassing op een aanvraag tot het verlenen van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen. Volgens het eerste lid van artikel 7:10 Awb moet binnen zes weken worden beslist op een bezwaarschrift. De beslissing kan hoogstens met zes weken worden verdaagd (artikel 7:10, derde lid,

Awb). Mogelijkheden tot verder uitstel worden in het vierde lid genoemd. Mogelijkheden tot opschorting van de beslistermijn staan in het tweede lid.

4. Hoe te handelen

Aangezien artikel 76Vw niet van toepassing is op aanvragen tot het verlenen van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen, geldt voor deze aanvragen artikel 7:10 Awb.

5. Afstemming

De inhoud van dit informatiebericht is afgestemd met DW.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer 10.2.e

Nummer & Titel IB 2018/93 Standaard onderzoek van Syrische documenten door Bdoc ivm stop legalisatie door Nederlandse ambassade in Beirut

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B1/8 Vc

Geldig vanaf 09-11-2018
Geldig tot en met 08-11-2021

1. Aanleiding

Dit informatiebericht is een update van het informatiebericht van 7 november 2012. Beirut stopt met legaliseren van Syrische documenten.

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht zal niet worden opgenomen in de Vc of in een informatiebericht.

3. Toelichting en handelwijze

Sinds 8 november 2012 is de Nederlandse ambassade in Beirut gestopt met het legaliseren van Syrische documenten.

Om reguliere aanvragen om een mvv en/of een verblijfsvergunning toch in behandeling te kunnen nemen, is besloten dat alle Syrische documenten die niet meer zijn gelegaliseerd door de Nederlandse ambassade moeten worden voorgelegd aan Bureau Documenten. Aan de referent zal dus moeten worden verzocht om de originele documenten voor onderzoek **AANGETEKEND** op te sturen naar Bureau Documenten.

Adres:
Postbus 7025
Postcode 8007 HA Zwolle,
Tav Bureau Documenten

Let wel, het document moet wel zijn voorzien van een legalisatiestempel van het Syrische ministerie van Buitenlandse Zaken.

De algemene werkwijze voor het opstarten van nader onderzoek vind je op de site van Bureau Documenten:
https://afdelingen.indaily.intern.ind.nl/sites/BureauDocumenten/default_legacy.aspx.

Bureau Documenten heeft goed contact met de Nederlandse ambassade in Beiroet in de periode dat zij de legalisatie ten behoeve van de ambassade in Damascus hebben gedaan.

Details over de legalisatiestempels en handtekeningen van het Syrische ministerie van Buitenlandse Zaken zijn bij Bureau Documenten bekend.

Voor wat betreft de acceptatie van Syrische documenten in de vreemdelingrechtelijke procedure wordt verwezen naar bijlage 1 van dit

informatiebericht, met de kanttekening dat tav Syrische documenten niet altijd een conclusie kan worden getrokken over de opmaak en afgifte en over de inhoud veelal geen uitspraken worden gedaan.

Als het document mogelijk echt is en er voor het overige geen twijfel is, kan het Syrische document worden geaccepteerd. Positieve conclusies worden meestal verwerkt in een Verkorte Verklaring van Onderzoek, waarbij onder echtheid een vinkje wordt geplaatst.

Als het document niet echt, vals of vervalst is (ongeacht de waarschijnlijkheidsgradatie), kan de aanvraag worden afgewezen.

5. Afstemming

Dit bericht is intern afgestemd.

BIJLAGE 1

Als er **niet-gelegaliseerde documenten** zijn overgelegd en niet verlangd kan worden dat de documenten gelegaliseerd worden, kunnen deze als bewijs dienen. Wel moeten deze documenten altijd eerst worden onderzocht door Team Onderzoek en Expertise Documenten.

Team Onderzoek en Expertise Documenten onderzoekt originele documenten. Als slechts een kopie voorhanden is wordt eerst contact opgenomen met het Team Onderzoek en Expertise Documenten om te bepalen of onderzoek zinvol is.

Conclusie van het documentonderzoek op basis waarvan de documenten kunnen dienen als bewijs, zijn de volgende.

Soorten conclusie gradaties in waarschijnlijkheidsconclusie:	Mate van zekerheid conclusie:
"echt"	Absolute zekerheid.
"met aan zekerheid grenzende Waarschijnlijkheid echt"	Bijna absolute zekerheid.
"hoogstwaarschijnlijk echt"	Grote mate van zekerheid.
"waarschijnlijk echt"	Behoorlijke mate van zekerheid.
"zeer wel mogelijk echt"	Iets minder zekerheid dan de conclusie "waarschijnlijk".
"mogelijk echt"	Laagste vorm van zekerheid.

De conclusie over de **echtheid** van het document geeft een oordeel over het document zonder enige personaliagegevens, zonder handtekeningen, stempelafdrukken, legeszegels en zonder een oordeel over de afgifteperiode. De conclusie over de **opmaak en afgifte** van het document geeft een oordeel over de wijze van invulling van de personalia, en over de handtekeningen, stempelafdrukken, legeszegels en andere toevoegingen die zich op het document bevinden bij afgifte door de autoriteiten. Hieronder worden ook Apostilles en legalisaties door Nederlandse vertegenwoordigingen verstaan. De conclusie over de **inhoud** van het document geeft een oordeel over het plaatsvinden of vaststellen van het (recht)sfeit.

Indien één van de bovenstaande waarschijnlijkheid conclusies is getrokken en er voor het overige geen reden is om te twijfelen aan de inhoud van het document, kan de familierechtelijke relatie worden aangenomen en hoeft geen DNA-onderzoek plaats te vinden. Dit geldt alleen wanneer de zogenaamde identificatiecirkel rond is. Een geboorteakte zonder foto die niet wordt ondersteund door een identificerend document is onvoldoende aangezien je niet kunt vaststellen op welke persoon een dergelijke akte zonder foto betrekking heeft. De genoemde waarschijnlijkheidsconclusies moeten gelden:

1. voor het onderzoek naar de technische echtheid van het document én;
2. voor het onderzoek naar de opmaak en afgifte van het document én;
3. voor het onderzoek naar de inhoud van het document.

In de praktijk komt het echter ook voor dat over de opmaak en afgifte en de inhoud van het document geen oordeel kan worden geveld. In dat geval kan de familierechtelijke relatie worden aangenomen als enkel de technische echtheid van

het document positief is beoordeeld.

Sinds 15 september 2014 maakt Team Onderzoek en Expertise Documenten geen Verklaring van Onderzoek meer wanneer een document “positief” of als “niet te beoordelen” beoordeeld wordt. Het onderzoeksresultaat “positief” of “advies niet mogelijk” wordt na afloop van het onderzoek zichtbaar in BS22 (behandelresultaat van Team Onderzoek en Expertise Documenten) in INDIGO. Dit resultaat betekent dat de echtheid van het document positief beoordeeld is, terwijl de opmaak en afgifte óf niet te beoordelen is, óf eveneens positief beoordeeld is. Over de inhoud kan Team Onderzoek en Expertise Documenten vrijwel nooit oordelen. In sommige gevallen stuurt Team Onderzoek en Expertise Documenten een e-mail aan de aanvrager van het onderzoek met aanvullende informatie waarmee rekening gehouden kan worden bij de besluitvorming. Deze mails zijn bestemd voor het intern dossier.

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer(s) 010.2.e

Nummer & Titel IB 2018/97 Niet toepassen van inburgeringsvereiste vanwege medische redenen bij aanvraag sterker verblijfsrecht.

Hoofdtak Asiel/Regulier
InformIND Thema B9/8.1.2; B9/18; B12/3; C5/2 Vc 2000.
Relatie met Bijlage 4 Regeling inburgering; Update van IB: Medische ontheffing bij inburgeringsvereiste (PUC_IND_12835_1).
Geldig vanaf 19-11-2018
Geldig tot en met 19-11-2021

1. Aanleiding

- In dit informatiebericht wordt uitgelegd wanneer de vreemdeling om medische redenen niet hoeft te voldoen aan het inburgeringsvereiste bij de aanvraag om een sterker verblijfsrecht.
- Soms zijn vreemdelingen namelijk om medische redenen niet in staat het inburgeringsexamen te halen.
- Een medisch adviseur stelt dan vast of er een psychische of lichamelijke belemmering dan wel verstandelijke handicap is waardoor de vreemdeling het examen al dan niet binnen een termijn van vijf jaar kan halen, eventueel met aangepaste examenomstandigheden.
- Ten aanzien van naturalisatie gelden deels andere regels¹. Hiervoor wordt verwezen naar de Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap, artikel 8-1-d, paragraaf 2.3.2. Dit IB ziet daarom alleen op het inburgeringsvereiste bij aanvragen voor een sterker verblijfsrecht.

2. Verwachting

- Er worden geen ontwikkelingen op dit onderwerp verwacht.

¹ Een belangrijk verschil is dat de beschikking van de gemeente en van DUO in geval van inburgeringsplichtigen een geldigheidsduur kent van drie jaar in het geval van een naturalisatieverzoek. Bij de aanvraag voor een sterker verblijfsrecht is er geen geldigheidsduur.

3. Inhoud/toelichting

- Er zijn drie veelvoorkomende situaties waarin de vreemdeling om medische redenen niet hoeft te voldoen aan het inburgeringsvereiste:

	Inburgerings- plichtig?	Wie stelt ontheffing vast?	Bewijsmiddel voor IND	Geldigheid bewijsmiddel	Grond- slag
1	Inburgerings- plichtig vóór 1 januari 2013	Gemeente	<p>Een brief van het College van B&W waarin staat dat de vreemdeling door een psychische of lichamelijke belemmering, of een verstandelijke handicap blijvend niet in staat is het inburgerings-examen te halen (B9/18.1 Vc 2000).</p> <p>Het onderliggende advies van de arts is niet vereist (de gemeentelijke ontheffing werkt immers door naar de IND als vrijstelling).</p> <p>Als de vreemdeling uitsluitend een advies van de arts overlegt én uit ISI blijkt dat de vreemdeling o.g.v. medische omstandigheden is ontheven, kan dit ook geaccepteerd worden.</p> <p>Uitsluitend een advies van de arts is géén geldig bewijsmiddel. Gemeenten nemen de adviezen van artsen immers niet in alle gevallen over.</p>	Geen geldigheids-duur ² .	<p>Artikel 3.80a, lid 2, onder e, 3.96a, lid 2, onder e, en 3.107a, lid 2, onder e, Vb 2000.</p> <p>[Grondslag voor de gemeente is art. 6, lid 1, Wet inburgering, zoals deze luidde tot 1-1-2013.]</p>
2	Inburgerings- plichtig ná 1 januari 2013	DUO	<p>Een brief van DUO waarin staat dat de vreemdeling door zijn medische situatie ontheffing krijgt van de inburgeringsplicht (B9/18.1 Vc 2000).</p> <p>Het onderliggende</p>	Geen geldigheids-duur ³ .	Artikel 3.80a, lid 2, onder e, 3.96a, lid 2, onder e, en 3.107a, lid 2, onder e, Vb 2000.

² Met de Stcrt. 2013, 17999 is de voormalige geldigheids-duur in artikel 3.16, lid 1, Vv en artikel 3.48, lid 1, Vv, vervallen per 1 januari 2013.

³ Met de Stcrt. 2013, 17999 is de voormalige geldigheids-duur in artikel 3.16, lid 1, Vv en artikel 3.48, lid 1, Vv, vervallen per 1 januari 2013.

			<p>advies van de arts (Argonaut) is niet vereist (de ontheffing van DUO werkt immers door naar de IND als vrijstelling).</p> <p>Als de vreemdeling uitsluitend een advies van de arts overlegt én uit ISI blijkt dat de vreemdeling o.g.v. medische omstandigheden is ontheven, kan dit ook geaccepteerd worden.</p> <p>Uitsluitend een advies van de arts is géén geldig bewijsmiddel. DUO neemt de adviezen van Argonaut immers niet in alle gevallen over.</p>		[Grondslag voor DUO is art. 6, lid 1, Wet inburgering, zoals deze geldt ná 1-1-2013.]
3	Niet inburgeringsplichtig	IND	<p>Een advies afgegeven door een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen onafhankelijk medisch adviseur (B9/18.1 Vc 2000).</p> <p>Sinds 1-1-2013 tot heden is de medisch adviseur Argonaut.</p>	Zes maanden (artikel 3.16, lid 2, en 3.48, lid 2, Voorschrift vreemdelingen 2000).	<p>Artikel 3.80a, lid 3, 3.96a, lid 3, en 3.107a, lid 3, Vb 2000.</p> <p>Zie ook B9/8.1.2.</p>

Ad 3

- Het advies van de medisch adviseur als genoemd onder punt 3 dient opgesteld te zijn conform het 'Protocol Medische Advisering 2014', dat een bijlage is bij artikel 2.4, derde lid, van de Regeling inburgering.
- De medisch adviseur is aangesloten bij een organisatie die door DUO is gecontracteerd voor het uitbrengen van de medische adviezen. Tot op heden is dat Argonaut. Het advies wordt door de medisch adviseur rechtstreeks naar de verzoeker gestuurd.
- In het advies moeten de volgende gegevens ingevuld zijn:
  - persoonlijke gegevens van betrokkene;
  - de naam van de medische adviseur;
  - onderzoeksactiviteiten;
  - probleemanalyse; en
  - conclusie en advies.

Naast bovengenoemde drie mogelijkheden zijn er ook nog twee uitzonderingsmogelijkheden.

- Deze twee situaties kunnen van toepassing zijn voor gewezen inburgeringsplichtige vreemdelingen die hebben voldaan aan de inburgeringsplicht, maar die ten behoeve van een aanvraag voor een sterker verblijfsrecht nog (aanvullende modules van) het inburgeringsexamen dienen te behalen. Dit kan het geval zijn als een vrijstelling of ontheffing van de Wet inburgering niet doorwerkt in het vreemdelingenrecht⁴.
- Als bij deze vreemdelingen sprake is van medische omstandigheden, waardoor zij ten tijde van de beslissing op de aanvraag om een sterker verblijfsrecht blijvend niet in staat zijn (aanvullende modules van) het inburgeringsexamen te behalen, dan geldt voor hen ook het uitgangspunt dat zij op dezelfde grond en wijze van het inburgeringsvereiste ontheven moeten kunnen worden als de vreemdeling die inburgeringsplichtig was en ontheven is van de inburgeringsplicht vanwege medische omstandigheden (Stcrt. 2018, 18081).
- In het geval dat de vreemdeling vóór 1 januari 2013 inburgeringsplichtig is geworden, kan ook een medisch advies worden overgelegd afkomstig van een door het college van B&W aangewezen arts i.p.v. een advies van Argonaut. Dit volgt uit overgangsrecht dat bepaalt dat personen die vóór 1 januari 2013 inburgeringsplichtig zijn geworden niet vallen onder de werking van het Protocol medische advisering 2014 (bijlage 4 van de Regeling inburgering). Op basis van dit overgangsrecht is voor hen de gemeente nog het uitvoerend orgaan.
- Een scenario zou bijvoorbeeld kunnen zijn:
  - o vreemdeling is vóór 2013 inburgeringsplichtig geworden;
  - o vreemdeling is in 2015 bijvoorbeeld op grond van een NT2-diploma of een MBO1-diploma vrijgesteld van de inburgeringsplicht (en heeft dus nooit een beschikking van de gemeente gehad op medische gronden);
  - o vreemdeling dient in 2018 een aanvraag voor een sterker verblijfsrecht in en dient het inburgeringsdiploma te overleggen, maar is op dat moment hiervoor te ziek.
- In zo'n geval zou de vreemdeling een medisch advies van een door zijn gemeente aangewezen arts kunnen overleggen.

Inburgeringsplichtig?	Wie stelt ontheffing vast?	Bewijsmiddel voor IND	Geldigheid bewijsmiddel	Grondslag
Inburgeringsplichtig vóór 1 januari 2013	IND	Een advies afgegeven door een arts die door het College van B&W van de woonplaats van de vreemdeling is aangewezen en als de vreemdeling is verhuisd: een advies afgegeven door	Zes maanden (artikel 3.16, lid 2, en 3.48, lid 2, Voorschrift Vreemdelingen 2000).	Artikel 3.80a, lid 3, 3.96a, lid 3 en 3.107a, lid 3, Vb 2000. Zie ook B9/8.1.2.

⁴ Zie bijvoorbeeld IB 2018/17 Inburgeringsvereiste: geen vrijstelling MBO1 en staatsexamen NT2. Denk ook aan bepaalde gemeentelijke ontheffingen die niet doorwerken voor het inburgeringsvereiste bij de aanvraag om een sterker verblijfsrecht.

		een aangewezen arts uit de vorige woonplaats (B9/18.1 Vc 2000).		
Inburgeringsplichtig ná 1 januari 2013	IND	Een advies afgegeven door een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen onafhankelijk medisch adviseur (B9/18.1 Vc 2000). Sinds 1-1-2013 tot heden is de medisch adviseur Argonaut.	Zes maanden (artikel 3.16, lid 2, en 3.48, lid 2, Voorschrift Vreemdelingen 2000).	Artikel 3.80a, lid 3, 3.96a, lid 3 en 3.107a, lid 3, Vb 2000. Zie ook B9/8.1.2.

- Meer informatie is te vinden in het 'Protocol medische advisering 2014' ([bijlage 4 van de Regeling inburgering](#)).

4. Hoe te handelen?

- Let op het juiste bewijsmiddel.
- Let op of er sprake is van een geldigheidsduur.
- T.a.v. de geldigheidsduur wordt geadviseerd daarbij de menselijke maat niet uit het oog te verliezen. Als evident is dat de klant bijvoorbeeld blijvend verstandelijk gehandicapt is of als er sprake is van een ongeneeslijke ziekte, kan de IND-medewerker naar eigen inzicht afwijken van de geldigheidsduur.

Aanvullend bij de beoordeling van het verzoek om ontheffing:

- Mocht er twijfel bestaan over de authenticiteit van het medisch advies dan kan de IND-medewerker contact zoeken met de medisch adviseur (tot op heden Argonaut). De medisch adviseur kan vervolgens de authenticiteit vaststellen. De medisch adviseur bewaart de gegeven adviezen tenminste tien jaar.
- Als het advies niet conform het Protocol medische advisering 2014 is of als de inhoud van het advies onvolledig is, kan de IND-medewerker het advies niet accepteren dan wel contact zoeken met de medisch adviseur.

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met JZ, RVN, DV, DMB, DUO en SZW.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/98 Afstandsprocedure na verkrijgen Nederlandschap
Kenmerk (digijust)	2415702
Hoofdtak	Nederlandschap
InformIND Thema	Afstandsprocedure
Relatie met	artikel 6a, eerste, tweede, vierde en zesde lid, artikel 9, eerste lid, onder a, artikel 15, eerste lid onder d en e, RWN Paragrafen 9-1-b en 15-1-d HRWN
Geldig vanaf	21-11-2018
Geldig tot en met	21-11-2021

1. Aanleiding

Vanuit de uitvoeringspraktijk zijn vragen gesteld over verschillende aspecten van de behandeling van de afstandsprocedure na verlening van het Nederlandschap. Dit informatiebericht geeft instructies hoe om te gaan met die verschillende aspecten.

2. Verwachting

Onderdelen van dit informatiebericht zullen worden opgenomen in de Handleiding Rijkswet op het Nederlandschap.

3. Inhoud/Toelichting

Voor de geldende wettelijke regels wordt verwezen naar de Rijkswet op het Nederlandschap, in het bijzonder artikel 6a, eerste, tweede, vierde en zesde lid, artikel 9, eerste lid, onder a, artikel 15, eerste lid onder d en e, RWN

De geldende beleidsregels met betrekking tot de afstandsprocedure staan opgenomen in de Handleiding Rijkswet op het Nederlandschap. In het bijzonder gaat het om de paragrafen bij de toelichting ad artikel 9, eerste lid, aanhef en onder b en de paragrafen bij de toelichting ad artikel 15, eerste lid, aanhef en onder d.

Het spreekt voor zich dat wettelijke regels en beleidsregels boven de hieronder gegeven instructies gaan.

4. Hoe te handelen

4.1 Lange duur afstandsprocedure

Het Nederlandschap kan op grond van artikel 15, eerste lid, onder d, RWN worden ingetrokken indien de betrokkene heeft nagelaten na de totstandkoming van zijn naturalisatie al het mogelijke te doen om zijn oorspronkelijke nationaliteit te verliezen. Het verzoek om naturalisatie wordt op grond van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder b, afgewezen als de verzoeker zich niet bereid heeft verklaard al het mogelijke te zullen doen om zijn nationaliteit te verliezen, tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden verlangd.

Afstandsprocedures zijn vaak lange procedures. Degene die Nederlander is geworden wordt meerdere keren in de gelegenheid gesteld om aan te tonen dat hij

al het mogelijke doet om afstand te doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Na tenminste drie jaar kan er een beoordelingsmoment komen, waarbij de IND beoordeelt of betrokkene al het mogelijke heeft gedaan om afstand te doen.

Deze periode van drie jaar is niet officieel vastgesteld. Daarom wordt deze periode ook niet in de Handleiding opgenomen. Deze periode van drie jaar kan wel een moment opleveren om in de zaak te controleren, hoe de afstandsprocedure ervoor staat:

- Heeft de betrokkene aangetoond dat hij voldoende inspanningen heeft gepleegd;
- Is uit deze inspanningen voldoende duidelijk dat de autoriteiten geen actie (meer) ondernemen op het afstandsverzoek (bijvoorbeeld een – herhaald-bericht van de autoriteiten dat de procedure nog steeds in behandeling is);
- Is bekend hoe de betreffende autoriteiten meestal omgaan met afstandsverzoeken.

Een enkel tijdsverloop van drie jaar is op zichzelf geen reden om de afstandsprocedure af te sluiten zonder dat betrokkene afstand heeft gedaan. Tijdsverloop is ook geen reden om het Nederlanderschap niet meer in te trekken. Dit geldt ook als de IND zelf niet actief geweest is in de afstandsprocedure. Afstand doen is namelijk de verantwoordelijkheid van betrokkene zelf, en niet van de IND.

Alleen als na drie jaar de conclusie wordt getrokken, dat er geen verdere voortgang meer is te verwachten in de afstandszaak, dan wordt de afstandsprocedure afgesloten (hoewel de verzoeker wel afstandsplichtig blijft). De verzoeker ontvangt daarover een brief, met de mededeling dat het Nederlanderschap niet wordt ingetrokken, maar hij wel afstandsplichtig blijft. Als de verzoeker nadien alsnog een afstandsverklaring overlegt, dan kan die verklaring normaal verwerkt worden.

Als de betrokkene na de drie jaar niet heeft aangetoond, dat hij al het mogelijke heeft gedaan, dan kan overgegaan worden tot intrekking van het Nederlanderschap op grond van art. 15 lid 1 onder d, RWN. Dit geldt ook voor de situatie, als de betrokkene pas aan het eind van de periode van drie jaar start met zijn afstandsprocedure.

4.2 Contact met diplomatieke vertegenwoordigingen

Het is niet toegestaan om in een individuele zaak contact op te nemen met een ambassade om de voortgang van het afstandsverzoek van een betrokkene te bespreken. Een afstandsverzoek is een procedure tussen de betrokkene en zijn eigen autoriteiten en in die zin speelt de IND daarin geen rol. De vraag is ook wat de IND kan doen met de verkregen informatie, bijvoorbeeld als die informatie afwijkt van hetgeen is opgenomen in de eigen wetgeving van het betreffende land. Het is wel mogelijk om informatie op te vragen bij een ambassade, als de betrokkene daar schriftelijk toestemming voor heeft gegeven.

Het is ook mogelijk om (in beginsel via TOELT) bij een ambassade algemene vragen te stellen over de afstandsprocedure en over wat een onderdaan (nog meer) moet doen om een beslissing op zijn afstandsverzoek te krijgen. Als een ambassade zelf informatie aanlevert bij de IND over een specifiek afstandsverzoek, dan moet de IND dat aan de betrokkene overleggen, als die informatie (mede) leidt tot intrekking van het Nederlanderschap.

4.3 Legalisatie van afstandsverklaringen

Afstandsverklaringen van autoriteiten moeten in beginsel gelegaliseerd zijn.

Legalisatie is belangrijk omdat juist legalisatie duidelijk maakt dat het document

afkomstig is van een bevoegde instantie (en kan daarmee bijvoorbeeld fraude voorkomen). Over het legalisatiebeleid van een bepaald land kan informatie worden verkregen via TOELT of BZ.

Als uit de informatie van TOELT of BZ blijkt dat een bepaald land niet tot legalisatie overgaat, dan kan een afstandsverklaring worden geaccepteerd zonder legalisatie (ondanks het bestaan van de legalisatieplicht). Dit betreft echter altijd maatwerk (afhankelijk van de informatie die is verzameld).

Als een document niet is gelegaliseerd, terwijl uit de ter beschikking staande informatie niet bekend is dat het betreffende land nooit overgaat tot legalisatie, dan leidt dat tot intrekking van het Nederlanderschap. Verzoeker heeft dan immers niet op de juiste wijze aangetoond dat hij afstand heeft gedaan van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Dit geldt ook als waarschijnlijk is dat de afstandsverklaring bij de autoriteiten van zijn oorspronkelijke nationaliteit heeft geresulteerd tot het feitelijk verlies van die nationaliteit. De verzoeker moet dit immers juist aantonen met de gelegaliseerde verklaring.

Een verklaring over de stand van zaken door de autoriteiten over afstandsprocedure moet in beginsel eveneens gelegaliseerd zijn. Legalisatie is ook in deze gevallen nodig om zeker te stellen, dat de verklaring bevoegd is afgegeven.

4.4 Niet-vertaalde documenten

De betrokkene is zelf verantwoordelijk voor het laten vertalen van niet-Nederlandse documenten (buiten het Engels). De betrokkene moet daar dus ook inspanningen voor verrichten. Als de inhoud van het stuk dat in een andere taal is opgesteld voor de beoordelaar duidelijk is kan genoeg genomen worden met een stuk zonder vertaling of met een vertaling door bijvoorbeeld een collega. Dat geldt ook voor documenten, waarvan op basis van de eigen ervaring, bekend is wat er in staat. Als uit het overgelegde document, dat niet vertaald is, niet valt af te leiden, wat de inhoud van het stuk is, dan betekent dat dat aan dat stuk geen waarde voor wat betreft de afstandsprocedure kan worden toegekend. Dat betekent dat (uiteindelijk) het Nederlanderschap zal moeten worden ingetrokken. Dit geldt ook als waarschijnlijk is dat de onvertaalde afstandsverklaring heeft geresulteerd zou hebben in het feitelijk verlies van die nationaliteit. De verzoeker moet dit immers juist aantonen met de vertaling van de gelegaliseerde verklaring.

4.5 Huwelijk met Nederlander

Als de betrokkene na naturalisatie afstand moet doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit, maar tijdens de afstandsprocedure in het huwelijk treedt met een Nederlander, dan blijft de afstandsplicht bestaan, als het huwelijk is gesloten na de datum van Koninklijk Besluit, waarmee de betrokkene Nederlander is geworden (zie ook toelichting bij artikel 9, derde lid, aanhef en onder c, RWN (derde voorbeeld)).

Het kan voorkomen dat een van de echtelieden al langer geleden is genaturaliseerd, (langdurig) in de afstandsprocedure zit en de andere echtgenoot gedurende die afstandsprocedure een naturalisatieverzoek indient. In die situatie 'profiteert' die echtgenoot in die zin dat hij geen afstand behoeft te doen – hij is immers gehuwd met een Nederlander – ook al is de afstandsprocedure van de eerste echtgenoot nog niet afgerond.

In het geval dat de eerste echtgenoot vervolgens geen afstand doet, dan wordt zijn Nederlanderschap ingetrokken op grond van art. 15 lid 1 onder d. Indien hij daarna opnieuw een naturalisatieverzoek indient, is hij gehuwd met een Nederlander en hoeft hij geen afstand meer te doen. Dit vormt echter geen reden om bij de behandeling van zijn afstandsprocedure op deze mogelijkheid vooruit te lopen. Het

mogelijk opnieuw verkrijgen van het Nederlanderschap betreft immers een onzekere toekomstige gebeurtenis, waarvan de uitkomst niet op voorhand vaststaat.

4.6 Feitelijk afstand gedaan van andere nationaliteit voor intrekking Nederlanderschap.

Als gedurende de behandeling van een bezwaarschrift op een intrekking van het Nederlanderschap (vanwege het niet doen van afstand) blijkt dat de betrokkene al voor de intrekking afstand heeft gedaan van zijn oorspronkelijke nationaliteit (d.w.z. dat hij die nationaliteit volgens de betreffende buitenlandse nationaliteitswetgeving daadwerkelijk en aantoonbaar heeft verloren) en hij dit aantoont met een gelegaliseerde verklaring, dan heeft blijkens jurisprudentie de intrekking van het Nederlanderschap geen rechtsgevolg. Dat betekent dat betrokkene altijd Nederlander is gebleven. Dit geldt zowel voor de situatie dat betrokkene het bezwaar op tijd heeft ingediend, als de situatie dat de betrokkene het bezwaar *te laat* heeft ingediend. De achterliggende gedachte hierbij is, dat het niet is toegestaan om iemand staatloos te maken (zie art. 14 lid 8 RWN). Dit geldt ook voor de situatie, dat de verzoeker geen bezwaar heeft ingediend tegen de intrekking van het Nederlanderschap, maar wel alsnog heeft aangetoond dat hij daadwerkelijk afstand heeft gedaan van zijn eerdere nationaliteit (voor zover de afstandsverklaring dateert van voor de intrekking van het Nederlanderschap).

4.7 Feitelijk afstand doen van andere nationaliteit na intrekking van het Nederlanderschap

4.7.1 Afstandsprocedure gestart voor intrekking Nederlanderschap

Als de betrokkene (pas) afstand doet (dat wil zeggen die nationaliteit daadwerkelijk en aantoonbaar heeft verloren) nadat is overgegaan tot intrekking van het Nederlanderschap dan geldt de hierboven genoemde jurisprudentie niet. Ook al doet de betrokkene na de intrekking van het Nederlanderschap alsnog afstand, en wordt hij hierdoor eventueel ook staatloos, dan is er toch rechtsgevolg aan de intrekking van het Nederlanderschap.

Als klip en klaar is dat de betrokkene tijdens de bezwaarfase na de intrekking van het Nederlanderschap uiteindelijk heeft aangetoond dat hij alsnog afstand heeft gedaan (en de afstandsprocedure aantoonbaar is gestart voor de intrekking van het Nederlanderschap), dan kan het bezwaarschrift gegrond worden verklaard en kan de intrekking van het Nederlanderschap ongedaan worden gemaakt. Elke twijfel die nog bestaat over de vraag of de betrokkene nou wel of geen afstand heeft gedaan (of dat hij redelijkerwijs al het mogelijke heeft gedaan om afstand te doen, maar daar nog niet in is geslaagd) kan niet leiden tot gegrondverklaring van het bezwaarschrift. Het is natuurlijk wel mogelijk om de verzoeker tijdens de bezwaarprocedure op de intrekking van het Nederlanderschap alsnog meer tijd te gunnen om 'al het mogelijke te doen', als verzoeker door omstandigheden niet genoeg heeft kunnen doen, de IND dat niet heeft geweten, het Nederlanderschap daarom is ingetrokken, en betrokkene in bezwaar aantoont dat het niet aan hem heeft gelegen (overmacht) en nu nog steeds aantoonbaar bezig is om afstand te doen.

Dit geldt alleen in de situatie dat de verzoeker zijn afstandsprocedure aantoonbaar al gestart is, voordat zijn Nederlanderschap is ingetrokken. Als verzoeker zijn inspanningen om afstand te doen pas start na de intrekking van het Nederlanderschap dan kan dat niet meer tot gegrondverklaring van het bezwaarschrift leiden.

4.7.2 Afstandsprocedure gestart na intrekking Nederlanderschap

Als de verzoeker de afstandsprocedure van de andere nationaliteit pas is gestart na de intrekking van het Nederlanderschap, dan wordt het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Dat geldt ook als de verzoeker er tijdens deze bezwaarprocedure in slaagt om alsnog een afstandsverklaring te overleggen.

Als de verzoeker tegen de intrekking van het Nederlanderschap geen of te laat bezwaar heeft ingediend, maar wel alsnog een afstandsverklaring heeft overgelegd, die dateert van na de intrekking van het Nederlanderschap, dan heeft de intrekking van het Nederlanderschap eveneens rechtsgevolg.

4.8 Aantonen dat op de juiste wijze afstand is gedaan

Bij het onderzoek naar de mogelijkheden om afstand te doen van de oorspronkelijke nationaliteit is de toepasselijke wetgeving van het betreffende land van belang. Het gaat daarbij om vragen hoe de verzoeker aantoont dat hij afstand heeft gedaan van de andere nationaliteit, en op welk moment de afstand daadwerkelijk is gerealiseerd. Een enkele mededeling van een ambassade dat het paspoort is ingenomen is dan ook vaak niet genoeg. Ook de enkele mededeling van de autoriteiten van het land van de oorspronkelijke nationaliteit, dat niet tot afstand kan worden overgegaan, kan reden zijn voor nader onderzoek naar de redenen waarom het afstandsverzoek niet is ingewilligd. Als de betrokkene bijvoorbeeld niet de juiste procedure heeft gevolgd of op verzoek van de autoriteiten niet de juiste informatie heeft aangeleverd, dan heeft de betrokkenen niet al het mogelijke gedaan. Als hierover geen duidelijkheid kan worden gekregen, kan genoeg worden genomen met de (gelegaliseerde) verklaring van de autoriteiten.

Informatie over afstandsprocedures van andere landen is te vinden op de Sharepoint, in de Sdu-bundel "Nationaliteit" of Intranet bij VIND-burgerzaken. Bij twijfel kan ook contact opgenomen worden met het ntv-team van JZ, ST1).

4.9 Vervallen afstandsplicht na intrekking Nederlanderschap

Bij de intrekking van het Nederlanderschap is het raadzaam om aan de verzoeker direct mee te delen dat zijn verplichting om afstand te doen is vervallen (hij is immers geen Nederlander meer). Het heeft op dat moment dan ook geen zin meer om de afstandsprocedure te beginnen, ook omdat dat ertoe kan leiden dat hij staatloos wordt.

4.10 Verzoeken om heroverweging

Een verzoek om heroverweging wordt aangemerkt als een onvolledige aanvraag. De verzoeker kan die aanvraag volledig maken door op de juiste plaats een verzoek in te dienen en daarvoor leges te betalen. De IND verwijst de verzoeker hiervoor door naar de gemeente of het Kabinet.

5. Afstemming

Dit informatiebericht is afgestemd met D JZ, DRVN en DMB.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/100 Beoordeling veilige derde landen – Turkije update
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Vw 30a. Niet ontvankelijk / Vw 30a.1c Veilig Derde land / Vw 30a.1c Informatie voor uitvoering
Relatie met	IB 2021/8 Beoordelen veilige derde landen in de asielprocedure
Geldig vanaf	27-08-2021
Geldig tot en met	27-08-2022

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht gaat over de beoordeling van de Turkije als veilig derde land.

Zie voor algemene informatie aangaande de toepassing van 'Veilig derde land'
Informatiebericht nummer 2021/8.

2. Inhoud/Toelichting

Zoals in bovengenoemd Informatiebericht is vermeld heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 13 december 2017 een drietal uitspraken gedaan die de wijze van toepassen van het concept veilig derde landen raken.

In deze uitspraken heeft de Afdeling vastgesteld dat de staatssecretaris slechts kan tegenwerpen dat een derde land voor een specifieke vreemdeling een veilig derde land is, indien die vreemdeling wordt toegelaten tot dat land. Zoals eveneens volgt uit paragraaf C2/6.3 van de Vc 2000 is het aan de staatssecretaris, die immers tegenwerpt dat een vreemdeling uit een veilig derde land komt, om aannemelijk te maken dat een vreemdeling wordt toegelaten tot een bepaald land. Hiertoe dient hij aan de hand van informatie uit algemene bronnen, of op basis van de verklaringen van een vreemdeling, redenen aan te dragen waarom toegang in beginsel mogelijk moet zijn. Vervolgens is het aan een vreemdeling om aan te tonen dat de door de staatssecretaris geschetste mogelijkheden om toegang te krijgen tot het land, in zijn geval niet aanwezig zijn.

De Afdeling heeft voorts overwogen dat een inhoudelijke beoordeling van de situatie in een bepaald land overbodig is indien aannemelijk is dat die vreemdeling niet wordt toegelaten tot dat land. De staatssecretaris dient die vragen te beantwoorden voordat wordt toegekomen aan de vraag of die vreemdeling in dat land wordt behandeld overeenkomstig de vereisten waaraan een veilig derde land moet voldoen.

Uit verschillende bronnen is gebleken dat in veel gevallen niet aannemelijk is dat betrokkene zal worden toegelaten tot Turkije. Hierbij wordt onder meer verwezen naar het werkdokument van de Europese Commissie (Commission Staff Working document, Turkey 2020, p. 42), waarin staat dat Turkije de bepalingen van het readmissie-akkoord tussen Turkije en de EU (nog) niet naleeft ("Turkey is not yet

implementing the provisions relating to third-country nationals in the EU-Turkey readmission agreement, despite these entering into force on 1 October 2017.”

Conclusie:

Gelet hierop zal Turkije in het algemeen niet als veilig derde land kunnen worden tegengeworpen en zal de asielaanvraag op deze grond niet als niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard.

Indien zich individuele zaken voordoen, waarin wel aannemelijk is dat betrokkene tot Turkije zal worden toegelaten (bijvoorbeeld indien betrokkene een geldige verblijfsvergunning voor dat land heeft of gehuwd is met een Turkse onderdaan), dient met SUA contact te worden opgenomen over de tegenwerping van Turkije als veilig derde land.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met JZ en D MB.

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2018/105 Beoordeling veilige derde landen – Marokko
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Vw 30a. Niet ontvankelijk / Vw 30a.1c Veilig Derde land / Vw 30a.1c Informatie voor uitvoering
Relatie met	IB 2018/36 Beoordelen veilige derde landen in de asielprocedure
Geldig vanaf	13-12-2018
Geldig tot en met	13-7-2023

1. Aanleiding

Dit Informatiebericht gaat over de beoordeling van de Marokko als veilig derde land.

Zie voor algemene informatie aangaande de toepassing van 'Veilig derde land' Informatiebericht nummer 2018/36.

2. Inhoud/Toelichting

Voor elk land dat als veilig derde land wordt aangemerkt zal in ieder geval een algemene beoordeling moeten worden gegeven waar het gaat om de mogelijkheid om asiel aan te vragen, de vraag of er gedwongen terugkeer naar het land van herkomst van asielzoekers en erkende vluchtelingen plaats vindt en de behandeling van asielzoekers en erkende vluchtelingen in het betreffende derde land. Hiervoor is goede landeninformatie nodig. Om die reden is TOELT gevraagd om algemene informatie aan te leveren aangaande dit onderwerp. Deze informatie treft u in de link hieronder aan.

[https://samenwerken.indaily.intern.ind.nl/sites/TOELT/SitePages/Landenrapporten en factsheets.aspx](https://samenwerken.indaily.intern.ind.nl/sites/TOELT/SitePages/Landenrapporten%20en%20factsheets.aspx)

Op basis hiervan heeft een beoordeling plaats gevonden van de vraag of Marokko in het algemeen als veilig derde land kan worden aangemerkt voor asielzoekers en vluchtelingen afkomstig uit andere landen.

Deze beoordeling treft u hieronder aan.

Beoordeling van Marokko als veilig derde land:

Marokko is partij bij het Vluchtelingenverdrag, het Anti-Folterverdrag (CAT) en het International Covenant on Civil and Political Rights. Marokko heeft het Verdrag van 1954 betreffende de status van staatlozen en het Verdrag van 1961 tot beperking der staatloosheid niet geratificeerd. Bronnen: https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/vwTreatiesByCountrySelected.xsp?xp_countrySelected=MA; http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/TreatyBodyExternal/Treaty.aspx

Marokko kent sinds 2003 een immigratiewetgeving (Loi n° 02-03 relative à l'entrée et du séjour des étrangers au Royaume du Maroc, à l'émigration et l'immigration irrégulières¹). In artikel 29 van de immigratiewetgeving is vastgelegd dat erkende

¹ <https://www.refworld.org/docid/3ae6b4ed5c.html>

vluchtelingen of vreemdelingen die een asielverzoek hebben ingediend waarover nog niet is beslist, niet kunnen worden uitgezet. Ook staat er in dit artikel dat geen enkele vreemdeling naar een land kan worden overgebracht als zijn of haar leven of vrijheid aldaar wordt bedreigd of de vreemdeling aldaar blootgesteld wordt aan onmenselijke, wrede of vernederende behandelingen.

Bron: <http://www.refworld.org/docid/3ae6b4ed5c.html>

In een artikel van Equal Times, d.d. 6 januari 2017, wordt gesteld dat er in Marokko geen refoulement meer plaatsvindt, maar dat er wel sprake is van gedwongen binnenlandse verplaatsing van migranten. Een vertegenwoordiger van UNHCR in Marokko verklaarde volgens deze krant inzake de protectie situatie in Marokko dat "It is not the highest standards that you may find in the world, but there's basic protection and, certainly, a safe place for asylum seekers". Ook uit een artikel van Amnesty International blijkt dat de Marokkaanse autoriteiten invallen doen, migranten en vluchtelingen oppakken en verplaatsen naar andere delen in het land. Amnesty is wel kritisch ten aanzien van het beleid van Spanje dat groepen migranten uitzet naar Marokko, dat hen vervolgens uitzet naar het land van herkomst: "Despite the appearance of a return procedure, the Spanish authorities clearly failed to uphold fundamental safeguards and in effect conducted a collective expulsion of 116 people back to a country where they could be at risk of serious human rights violations." Het human rights report over 2017 van het US State department maakt geen melding van refoulement.

Bronnen: <https://www.equaltimes.org/morocco-s-imperfect-solution-to-a?lang=en#.W5oinTgUmmR>;

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/09/morocco-relentless-crackdown-on-thousands-of-sub-saharan-migrants-and-refugees-is-unlawful/>

Uit informatie van de UNHCR blijkt dat er in Marokko op dit moment nog geen nationale asielprocedure bestaat, maar dat de Marokkaanse overheid samen met UNHCR asielstatusbepaling doet. Het land werd voorheen enkel als transitland gezien. Nu Marokko ook wordt beschouwd als eindbestemming heeft de Marokkaanse overheid ervoor gekozen om middels ondersteuning van de UNHCR een nationale asielprocedure te gaan ontwikkelen. Volgens informatie van UNHCR: "Pending the submission of the draft asylum law to Parliament, UNHCR registers and processes all asylum claims in Morocco. Refugee status determination is undertaken jointly with Government officials, simultaneously providing an opportunity to build the capacity of Moroccan officials. UNHCR-registered refugees are referred to Moroccan authorities, who regularize their status by issuing them a refugee card and a residency permit. Syrians do not receive such documentation but in practical terms, they are protected from refoulement and have access to essential services like other refugees." Bron: <http://reporting.unhcr.org/node/10331>;
<http://www.unhcr.org/59f1d50a4.html>

Het Country Report on Human Rights Practices over 2017 van het US Department of State zegt over de asielprocedure het volgende: "The law provides for the granting of refugee status. The government has historically deferred to UNHCR as the sole agency in the country entitled to perform refugee status determinations and verify asylum cases. UNHCR referred cases that meet the criteria for refugee recognition to the government's interministerial Commission in Charge of Hearings for Asylum Seekers within the Bureau of Refugees and Stateless Persons. The government recognizes two types of asylum status: refugees designated according to the UNHCR statute and the "exceptional regularization of persons in irregular situation" under the 2016 migrant regularization program."

Amnesty International, Report 2017/18 – The State of the World's Human Rights – Morocco / Western Sahara (22 Februari 2018): "Morocco did not adopt a law on asylum but maintained its policy of allowing refugees access to basic rights and services, including education. The authorities issued asylum seekers and refugees registered by UNHCR, the UN refugee agency, with documents protecting them against refoulement – forcible return of individuals to a country where they risk serious human rights violations – without taking a decision on their definitive status."

"In 2003, Morocco adopted Law No. 02-03 relative à l'entrée et au séjour des étrangers au Royaume du Maroc, à l'émigration et l'immigration irrégulière (Immigration Law). The Immigration Law sets out the conditions for granting asylum-seekers or refugees a residence card (Article 17), the criteria for their non-expulsion or deportation (Article 29), and procedures on the treatment of asylum-seekers in waiting areas (Article 38). Furthermore, the Government initiated the drafting of an asylum law (Draft Law on Asylum) in early 2014,⁴ which, when completed, should further strengthen the protection of persons of concern to UNHCR by recognizing the principle of non-refoulement and the rights under the 1951 Convention. This draft law has been dragging for years and is now pending adoption by the Conseil du gouvernement and the Parliament. Until the adoption of the Draft Law on Asylum, the Immigration Law is the only national legislation applicable to immigrants." Bron: UNHCR, Universal Periodic Review: 3rd Cycle, 27th Session: Morocco, september 2016.

Het Country Report on Human Rights Practices over 2017 van het US Department of State merkt inzake de positie van Syriërs in Marokko het volgende op: "The government also provided temporary protection to individuals who may not qualify as refugees. On June 20, World Refugee Day, the king instructed the government to admit 28 Syrians who had been stranded between the borders of Morocco and Algeria for two months. Syrians and Yemenis benefit from "exceptional regularization" outside of the more permanent migrant regularization program." De groepen Syrische vluchtelingen aan de grens tussen Marokko en Algerije bestaan voornamelijk uit vrouwen en kinderen die hun echtgenoten/vaders (met reeds legaal verblijf in Marokko) nareizen.

Het Morocco World Report 2018 van Human Rights Watch: "As of September 30, UNHCR said it had 2,995 Syrian asylum seekers in its registry. While Morocco has not formally recognized these Syrians as refugees, it allows them to reside in Morocco and to access essential public services, such as health and education, according to UNHCR."

<https://www.volkskrant.nl/buitenland/tientallen-vluchtelingen-vast-in-niemandslan-woestijn-tussen-marokko-en-algerije~a4494805/>;

<https://www.volkskrant.nl/buitenland/koning-marokko-neemt-alsnog-vluchtelingen-op-die-onder-erbarmelijke-omstandigheden-in-woestijn-leefden~a4501967/>

Eind 2017 waren er 4.715 vluchtelingen en 2.064 asielzoekers in Marokko. Bron: website UNHCR dd. Augustus 2018, <https://www.unhcr.org/morocco.html>

Erkende vluchtelingen en migranten kunnen volgens het rapport over 2017 van het US Department of State in Marokko werken en hebben daarnaast toegang tot gezondheidszorg en onderwijs. Voor asielzoekers, die nog niet erkend zijn als vluchteling, is het niet altijd mogelijk om toegang te krijgen tot de Marokkaanse gezondheidszorg en ook hebben zij in mindere mate toegang tot het gerechtelijk systeem van Marokko. "The national migration and asylum policy enables refugees to enjoy access to education, healthcare and the job market. However, gaps

remained, e.g. the extension of the medical insurance scheme to refugees has been delayed.”

Er is weinig informatie gevonden over de specifieke positie van staatloze Palestijnen in Marokko. In de bovengenoemde openbare bronnen wordt hiervan op een paar plaatsen wel melding gemaakt: “While in Rabat, Türk (deputee-High Representative UNHCR) visited a small Syrian restaurant owned by Ahmed, a Syrian refugee. Ahmed’s restaurant opened in 2015, with the assistance of UNHCR and its partner AMAPPE (Moroccan Association for the Promotion of Small Enterprises). Now it employs Moroccan nationals alongside Syrian and Palestinian refugees.” UNHCR december 2015, Morocco Update Regularisation of Refugees by National Authorities: “A 10-year residence permit was delivered to some refugees, including one Palestinian, one Iraqi and one Congolese”.

Conclusie:

Marokko is partij bij het Vluchtelingenverdrag en een aantal andere belangrijke relevante mensenrechtenverdragen en het beginsel van non-refoulement is neergelegd in de Marokkaanse wetgeving. Dit beginsel wordt blijkens informatie van UNHCR nageleefd. Daarnaast werkt de Marokkaanse overheid nauw samen met UNHCR en verleent een vluchtelingenkaart en verblijfsstatus aan door UNHCR erkende vluchtelingen. Gelet hierop en omdat erkende vluchtelingen en migranten toegang hebben tot onderwijs en gezondheidszorg, kan Marokko in het algemeen als veilig derde land worden aangemerkt.

De beoordeling of Marokko in een individueel geval als veilig derde land kan worden beschouwd, blijft echter afhankelijk van de individuele merites van de zaak. Ten aanzien van LHBTI en christelijke bekeerlingen moet bijzondere aandacht worden besteed aan de positie van personen behorend tot deze twee groepen in Marokko. Er dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat ten aanzien van hen Marokko niet als veilig land kan gelden. Tijdens het gehoor moet in ieder geval worden (door)gevraagd naar het eerdere verblijf in Marokko en de wijze waarop zij toen zijn behandeld.

4. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met DMB en JZ.